

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** **A BIZOTTSÁG (EU) 2017/390 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**
(2016. november 11.)

a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárakra és kijelölt hitelintézetekre vonatkozó egyes prudenciális követelményekről szóló szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 65., 2017.3.10., 9. o.)

Helyesbítette:

► **C1** Helyesbítés, HL L 122., 2018.5.17., 35. o. (2017/390)

**A BIZOTTSÁG (EU) 2017/390 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ
RENDELETE**

(2016. november 11.)

a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó központi értéktárakra és kijelölt hitelintézetekre vonatkozó egyes prudenciális követelményekről szóló szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

I. CÍM

**A 909/2014/EU RENDELET 47. CIKKÉBEN EMLÍTETT,
MINDEN KÖZPONTI ÉRTÉKTÁRRA VONATKOZÓ
TŐKEKÖVETELMÉNYEK**

1. cikk

A központi értéktárra vonatkozó tőkekövetelmények áttekintése

(1) A 909/2014/EU rendelet 47. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában a központi értéktárnak mindenkor rendelkeznie kell az e rendelet 3. cikkében meghatározott, eredménytartaleköt és tartalékokat tartalmazó tőkeösszeggel.

(2) A 3. cikkben említett tőkekövetelményeket az e rendelet 2. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelő tőkeinstrumentumokkal kell teljesíteni.

2. cikk

Tőkeinstrumentumokra vonatkozó feltételek

(1) Az 1. cikk alkalmazásában a központi értéktárnak olyan tőkeinstrumentumokkal kell rendelkeznie, amelyek teljesítik a következő feltételek mindegyikét:

- a) a 86/635/EGK tanácsi irányelv 22. cikke szerinti jegyzett tőkét jelentenek ⁽¹⁾;
- b) befizetésre kerültek, beleértve a kapcsolódó névértéken felüli befizetéseket;
- c) a vállalkozás folyamatossága mellett teljes mértékben fedezik a veszteségeket;
- d) csőd vagy felszámolás esetén a fizetéseképtelenségi intézkedések vagy az alkalmazandó fizetéseképtelenségi törvény keretében benyújtott valamennyi egyéb követelés után következnek.

(2) A 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező központi értéktár az (1) bekezdés szerinti feltételeket teljesítő tőkeinstrumentumok mellett az 1. cikk szerinti tőkekövetelmény teljesítése érdekében igénybe vehet olyan tőkeinstrumentumokat, amelyek:

- a) teljesítik az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket;

⁽¹⁾ A Tanács 86/635/EGK irányelve (1986. december 8.) a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.)

▼B

- b) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 119. pontjában meghatározottaknak megfelelő szavatoló tőkét jelentenek;
- c) az 575/2013/EU rendelet rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak.

*3. cikk***A központi értéktárra vonatkozó tőkekövetelmény szintje**

(1) A központi értéktárnak olyan, az eredménytartálékot és tartalékokat tartalmazó tőkével kell rendelkeznie, amely mindenkor megegyezik a következőkben felsorolt elemek összegével, vagy meghaladja azt:

- a) a központi értéktár 909/2014/EU rendelet 47. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett, működési, jogi és letéti kockázatokra vonatkozó, a 4. cikknek megfelelően kiszámított tőkekövetelménye;
- b) a központi értéktár 909/2014/EU rendelet 47. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett befektetési kockázatokra vonatkozó, az 5. cikknek megfelelően kiszámított tőkekövetelménye;
- c) a központi értéktár 909/2014/EU rendelet 47. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett üzleti kockázatokra vonatkozó, a 6. cikknek megfelelően kiszámított tőkekövetelménye;
- d) a központi értéktár tevékenységeinek a 909/2014/EU rendelet 47. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett rendezett felszámolására vagy szerkezetátalakítására vonatkozó, a 7. cikknek megfelelően kiszámított tőkekövetelmény.

(2) A központi értéktárnak eljárásokkal kell rendelkeznie az (1) bekezdésben említett kockázatok valamennyi forrásának azonosításához.

*4. cikk***A működési, jogi és letéti kockázatokra vonatkozó tőkekövetelmény szintje**

(1) A 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására és az 575/2013/EU rendelet 321–324. cikkében említett fejlett mérési módszerek (AMA) használatára engedéllyel rendelkező központi értéktár a működési, jogi és letéti kockázatokra vonatkozó tőkekövetelményét az 575/2013/EU rendelet 231–234. cikkével összhangban számítja ki.

(2) A 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező és a működési kockázat tekintetében az 575/2013/EU rendelet 317–320. cikkében említett sztenderd módszert alkalmazó központi értéktár a működési, jogi és letéti kockázatokra vonatkozó tőkekövetelményét az említett rendeletnek az annak 317–320. cikkében meghatározott, a működési kockázatra vonatkozó sztenderd módszerre alkalmazandó rendelkezéseivel összhangban számítja ki.

▼B

(3) Az a központi értéktár, amely teljesíti a következő feltételek bármelyikét, a működési, jogi és letéti kockázatokra vonatkozó tőkekövetelményét az 575/2013/EU rendelet 315. és 316. cikkében említett alapmutató módszerének rendelkezéseivel összhangban számítja ki:

- a) a központi értéktár nem rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének megfelelő engedéllyel;
- b) a központi értéktár a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően engedélyezett, de nem rendelkezik engedéllyel az 575/2013/EU rendelet 321–324. cikkében említett fejlett mérési módszerek (AMA) használatára;
- c) a központi értéktár a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően engedélyezett, de nem rendelkezik engedéllyel az 575/2013/EU rendelet 317–320. cikkében említett sztenderd módszer használatára.

*5. cikk***A befektetési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények szintje**

(1) A központi értéktár a befektetési kockázatra vonatkozó tőkekövetelményét a következők összegeként számítja ki:

- a) a központi értéktár következők mindegyikéhez kapcsolódó kockázattal súlyozott kitétséértékének 8 %-a:
 - i. a (2) bekezdés szerinti hitelkockázat;
 - ii. a (3) bekezdés szerinti partnerkockázat;
- b) a központi értéktár piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelménye a (4) és (5) bekezdésnek megfelelően.

(2) A központi értéktár hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitétséértékének kiszámítására a következők alkalmazandók:

- a) ha a központi értéktár nem rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti engedéllyel banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására, a központi értéktár a hitelkockázatra vonatkozóan az 575/2013/EU rendelet 107–141. cikkében említett sztenderd módszert alkalmazza, összefüggésben az említett rendelet hitelkockázat-csökkentésre vonatkozó 192–241. cikkével;
- b) ha a központi értéktár rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti engedéllyel banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására, de nincs engedélye az 575/2013/EU rendelet 142–191. cikkében meghatározott belső minősítésen alapuló módszer (IRB-módszer) alkalmazására, a központi értéktár a hitelkockázat tekintetében az 575/2013/EU rendelet 107–141. cikkében meghatározott sztenderd módszert alkalmazza, összefüggésben az 575/2013/EU rendelet 192–241. cikkében a hitelkockázat-csökkentésre vonatkozóan meghatározott rendelkezésekkel;

▼B

c) ha a központi értéktár rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti engedéllyel banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására, és van engedélye az IRB-módszer alkalmazására, a központi értéktár a hitelkockázat tekintetében az 575/2013/EU rendelet 142–191. cikkében előírt IRB-módszert alkalmazza, összefüggésben az 575/2013/EU rendelet 192–241. cikkében a hitelkockázat-csökkentésre vonatkozóan meghatározott rendelkezésekkel.

(3) A központi értéktár partnerkockázatra vonatkozó, kockázattal súlyozott kitétséértékének kiszámítására a következők mindegyikét alkalmazza:

a) az 575/2013/EU rendelet 271–282. cikkében meghatározott módszerek egyike;

b) a pénzügyi biztosítékok 575/2013/EU rendelet 220–227. cikkében előírt átfogó módszere, a volatilitási kiigazítás alkalmazásával.

(4) Az a központi értéktár, amely teljesíti a következő feltételek bármelyikét, a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelményét az 575/2013/EU rendelet 102–106. és 325–361. cikkében előírt rendelkezésekkel összhangban számítja ki, ideértve az említett rendelet 94. cikkében meghatározott, a kisméretű, kereskedési könyv szerinti tevékenységre vonatkozó derogáció révén:

a) a központi értéktár nem rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelő engedéllyel;

b) a központi értéktár a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően engedélyezett, de nem rendelkezik engedéllyel a belső modellek használatára a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény kiszámításához.

(5) Az a központi értéktár, amely engedéllyel rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására és a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelmény kiszámítása tekintetében a belső modellek használatára, a piaci kockázatra vonatkozó tőkekövetelményét az 575/2013/EU rendelet 102–106. cikkével és 362–376. cikkével összhangban számítja ki.

*6. cikk***Az üzleti kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények**

(1) A központi értéktár üzleti kockázatra vonatkozó tőkekövetelménye a következők közül a magasabb:

a) a (2) bekezdés alkalmazásából eredő becslés, mínusz a következők közül a legalacsonyabb:

i. adózás utáni nettó árbevétel az utolsó auditált pénzügyi évben;

ii. a folyó pénzügyi évre várható adózás utáni nettó árbevétel;

▼ C1

- iii. azon megelőző pénzügyi évre várható adózás utáni nettó árbevétel, amelyre vonatkozóan még nem állnak rendelkezésre auditált eredmények;

▼ B

- b) a központi értéktár (3) bekezdésben említett éves bruttó működési költségének 25 %-a.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja céljából a központi értéktár a következők mindegyikét alkalmazza:

- a) meghatározza az azon veszteség fedezéséhez szükséges tőkét, amely az üzleti modellje szempontjából releváns, észszerűen előrelátható kedvezőtlen forgatókönyvekhez kapcsolódó üzleti kockázatból ered;
- b) dokumentálja az a) pontban említett várható veszteség becsléséhez használt feltételezéseket és módszereket;
- c) legalább évente felülvizsgálja és aktualizálja az a) pontban említett forgatókönyveket.

(3) A központi értéktár éves bruttó működési költségeinek kiszámítására a következők alkalmazandók:

- a) a központi értéktár éves bruttó működési költségei magukban foglalják legalább a következőket:

- i. a személyzeti összköltség, többek között a bérek, fizetések, prémiumok és szociális költségek;
- ii. az általános igazgatási összköltség és mindenekelőtt a marketing- és reprezentációs költségek;
- iii. biztosítási költségek;
- iv. egyéb munkavállalói és utazási költségek;
- v. ingatlanköltségek;
- vi. informatikai támogatási költségek;
- vii. távközlési költségek;
- viii. postai és adattovábbítási költségek;
- ix. külső tanácsadási költségek;
- x. tárgyi eszközök és immateriális javak értékcsökkenése és amortizációja;
- xi. tárgyi eszközök értékvesztése és elidegenítése;

- b) a központi értéktár éves bruttó működési költségeit a következők egyikének megfelelően kell meghatározni:

- i. az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően elfogadott nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

▼B

- ii. a Tanács 78/660/EGK ⁽¹⁾, 83/349/EGK ⁽²⁾ és 86/635/EGK irányelve;
- iii. harmadik ország olyan általánosan elfogadott számviteli elvei, amelyeknek az IFRS-sel való egyenértékűségét az 1569/2007/EK bizottsági rendelettel ⁽³⁾ összhangban megállapították, vagy harmadik ország számviteli standardjai, amelyeknek a használata az említett rendelet 4. cikkének megfelelően megengedett;
- c) a központi értéktár levonhatja éves bruttó működési költségeiből a tárgyi eszközök és immateriális javak értékcsökkenését és amortizációját;
- d) a központi értéktár az éves pénzügyi kimutatásából származó legfrissebb, auditált adatokat használja;
- e) ha a központi értéktár a működése megkezdésének időpontjától számítva még nem folytatott egy teljes éven át üzleti tevékenységet, az üzleti tervében előre jelzett bruttó működési költséget kell alkalmaznia.

*7. cikk***A felszámolás vagy szerkezetátalakítás tőkekövetelménye**

A központi értéktár a felszámolásra vagy szerkezetátalakításra vonatkozó tőkekövetelményét a következő lépések sorrendben történő alkalmazásával számítja ki:

- a) a mellékletben meghatározott valamennyi stresszforogatókönyv tekintetében megbecsüli a felszámoláshoz vagy szerkezetátalakításhoz szükséges időtartamot, a 909/2014/EU rendelet 47. cikkének ⁽²⁾ bekezdésében említett tervvel összhangban;
- b) a központi értéktár 6. cikk ⁽³⁾ bekezdésének megfelelően meghatározott éves bruttó működési költségét elosztja tizenkettővel (havi bruttó működési költségek);
- c) megszorozza a b) pontban meghatározott havi bruttó működési költségeket a következő pontokban szereplő időtartamok közül a hosszabbal:
 - i. az a) pontban említett időtartam;
 - ii. hat hónap.

⁽¹⁾ A Tanács 78/660/EGK negyedik irányelve (1978. július 25.) a Szerződés 54. cikke ⁽³⁾ bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról (HL L 222., 1978.8.14., 11. o.).

⁽²⁾ A Tanács 83/349/EGK hetedik irányelve (1983. június 13.) a Szerződés 54. cikke ⁽³⁾ bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) éves beszámolóról (HL L 193., 1983.7.18., 1. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 1569/2007/EK rendelete (2007. december 21.) a harmadik országbeli értékpapír-kibocsátók által alkalmazott számviteli standardok egyenértékűségének megállapítására szolgáló eljárásnak a 2003/71/EK és a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti létrehozásáról (HL L 340., 2007.12.22., 66. o.).

II. CÍM

A 909/2014/EU RENDELET 54. CIKKÉBEN EMLÍTETTEK SZERINT BANKI JELLEGŰ KIEGÉSZÍTŐ SZOLGÁLTATÁSOK NYÚJTÁSÁRA ENGEDÉLLEL RENDELKEZŐ KÖZPONTI ÉRTÉKTÁRAKRA ÉS KIJELÖLT HITELINTÉZETEKRE VONATKOZÓ TÖBBLETTŐKE-KÖVETELMÉNY

8. cikk

Napközbeni hitel nyújtásából eredő többlettőke-követelmény

(1) A 909/2014/EU rendelet 54. cikke (3) bekezdésének d) pontjában, valamint az említett rendelet 54. cikke (4) bekezdésének e) pontjában meghatározottaknak megfelelően a napközbeni hitel nyújtásából eredő többlettőke-követelmény kiszámítása céljából a központi értéktári banki szolgáltatóknak a következő lépéseket kell sorban megtennie:

a) a legutóbbi naptári évre vonatkozóan ki kell számítani a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában meghatározott szolgáltatások nyújtásából eredő öt legmagasabb napközbeni hitel-kitettség („kitettség-csúcsérték”) átlagát;

b) levonást kell alkalmaznia a kitettség-csúcsértékek kapcsán beszedett összes biztosítékra, és feltételeznie kell, hogy az 575/2013/EU rendelet 222–227. cikkével összhangban alkalmazott levonások után a biztosíték elveszíti piaci értékének 5 %-át;

c) a (2) bekezdésnek megfelelően kiszámított kitettség-csúcsértékek tekintetében ki kell számítani a szavatolótőke-követelmény átlagát, melynek során az említett kitettségeket nap végi kitettségekként kell tekinteni („többlettőke-követelmény”).

(2) Az (1) bekezdésben említett többlettőke-követelmény kiszámításához az intézményeknek a következő módszerek egyikét kell alkalmazniuk:

a) az 575/2013/EU rendelet 107–141. cikkében említett, hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer, ha nem engedélyezett számukra az IRB-módszer alkalmazása;

b) az IRB-módszer és az 575/2013/EU rendelet 142–191. cikkének követelményei, ha engedélyezett számukra az IRB-módszer alkalmazása.

(3) Amennyiben az intézmények a hitelkockázatra vonatkozó IRB-módszert alkalmazzák a (2) bekezdés a) pontjának megfelelően, akkor az (1) bekezdés a) pontjában említett öt kitettség-csúcsérték mindegyikének a kintlévő összegét az 575/2013/EU rendelet 111. cikke szerinti kitettségértéknek kell tekinteni az (1) bekezdés b) pontja alkalmazásában. Az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címe 4. fejezetének az említett rendelet 111. cikkéhez kapcsolódó követelményei szintén alkalmazandók.

▼B

(4) Amennyiben az intézmények a hitelkockázatra vonatkozó IRB-módszert alkalmazzák a (2) bekezdés b) pontjának megfelelően, akkor az (1) bekezdés a) pontjában említett öt kitétség-csúcsérték mindegyikének a kintlévő összegét az 575/2013/EU rendelet 166. cikke szerinti kitétségértéknek kell tekinteni a (1) bekezdés b) pontja alkalmazásában. Az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címe 4. fejezetének az említett rendelet 166. cikkéhez kapcsolódó követelményei szintén alkalmazandók.

(5) Az e cikk szerinti tőkekövetelmények a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedély 909/2014/EU rendelet 55. cikke szerinti megszerzését követően tizenkét hónapig alkalmazandók.

III. CÍM

A BANKI JELLEGŰ KIEGÉSZÍTŐ SZOLGÁLTATÁSOK NYÚJTÁSÁRA ENGEDÉLLYEL RENDELKEZŐ HITELINTÉZETEKRE VAGY KÖZPONTI ÉRTÉKTÁRAKRA ALKALMAZANDÓ PRUDENCIÁLIS KÖVETELMÉNYEK A 909/2014/EU RENDELET 59. CIKKÉBEN EMLÍTETTEK SZERINT

I. FEJEZET

A HITEL- ÉS LIKVIDITÁSI KOCKÁZATOKHOZ KAPCSOLÓDÓ BIZTOSÍTÉKOK ÉS MÁS EGYENÉRTÉKŰ PÉNZÜGYI FORRÁSOK

9. cikk

A biztosítékokra és más egyenértékű pénzügyi forrásokra vonatkozó általános szabályok

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak a következő feltételeket kell teljesítenie a biztosíték tekintetében:

- a) egyértelműen meg kell különböztetnie a biztosítékot a hitelfelvevő résztvevő egyéb értékpapírjaitól;
- b) olyan biztosítékot fogadhat el, amely megfelel a 10. cikkben foglalt feltételeknek, vagy olyan más típusú biztosítékot, amely teljesíti a 11. cikk követelményeit, a következő hierarchia szerint:
 - i. elsőként a hitelfelvevő résztvevő számláján lévő összes olyan értékpapírt fogadja el biztosítékként, amely teljesíti a 10. cikk szerinti követelményeket, és csak azokat;
 - ii. másodikként a hitelfelvevő résztvevő számláján lévő összes olyan értékpapírt fogadja el biztosítékként, amely teljesíti a 11. cikk (1) bekezdése szerinti követelményeket, és csak azokat;
 - iii. végül a hitelfelvevő résztvevő számláján lévő összes olyan értékpapírt fogadja el biztosítékként, amely teljesíti a 11. cikk (2) bekezdése szerinti követelményeket, a 34. cikkben említett rendelkezésre álló figyelembe vehető likvid források korlátain belül a 35. cikk (3) bekezdésében említett minimális likvid forrásokra vonatkozó követelmény teljesítése céljából;

▼B

- c) legalább napi alapon nyomon kell követnie minden biztosítékként elfogadott értékpapír hitelminőségét, piaci likviditását és árfolyamvolatilitását, és értékelnie kell a 12. cikknek megfelelően;
- d) meg kell határoznia a 13. cikkel összhangban a biztosítékértékekre alkalmazott levonásokkal kapcsolatos módszereket;
- e) gondoskodnia kell arról, hogy a biztosíték kellően diverzifikált maradjon ahhoz, hogy a 10. és 11. cikkben említett időtartamokon belül, a 14. cikkel összhangban jelentős piaci hatás nélkül likviddé lehessen tenni.

(2) A biztosítékot a partnereknek a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott értékpapírokból álló pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás keretében, vagy az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás keretében kell rendelkezésre bocsátaniuk.

(3) A központi értéktári banki szolgáltatónak a más egyenértékű pénzügyi források tekintetében meg kell felelnie a 15. és 16. cikk feltételeinek.

10. cikk

Biztosíték a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (3) bekezdése d) pontjának és 59. cikke (4) bekezdése d) pontjának alkalmazásában

(1) Ahhoz, hogy a biztosíték a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (3) bekezdése d) pontjának és 59. cikke (4) bekezdése d) pontjának alkalmazásában a legjobb minőségűnek minősüljön, olyan adósságinstrumentumokból kell állnia, amelyek minden következő feltételnek megfelelnek:

- a) azokat az alábbiak valamelyike bocsátotta ki vagy kifejezetten garancia:
 - i. kormány;
 - ii. központi bank;
 - iii. az 575/2013/EU rendelet 117. cikkében felsorolt multilaterális fejlesztési bankok egyike;
 - iv. az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszköz vagy az Európai Stabilitási Mechanizmus;
- b) a központi értéktár olyan meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó és a kibocsátó székhelye szerinti adott ország országkockázatát figyelembe vevő módszert alkalmazó saját belső értékelése alapján bizonyítani tudja, hogy azok hitel- és piaci kockázata alacsony;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

▼B

- c) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatait a központi értéktári banki szolgáltató képes kezelni;
- d) jogi korlátok nélkül, szabadon átruházhatók, illetve nem kapcsolódnak hozzájuk harmadik fél olyan követelése, amelyek negatív hatással lehetnek likviditási tételükre;
- e) teljesítik a következő követelmények egyikét:
 - i. stresszhelyzeti körülmények között is aktív azonnali értékesítési vagy repóügyleti piaccal rendelkeznek, különböző vásárlói és eladói csoportokkal, mely piacra vonatkozóan a központi értéktári banki szolgáltatónak megbízható hozzáférése van;
 - ii. a központi értéktári banki szolgáltató likviditási tudja tenni azokat előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások révén a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének e) pontjában említettek és az e rendelet 38. cikkében meghatározottak szerint;
- f) az ilyen adósságinstrumentumokkal kapcsolatos árakra vonatkozó megbízható adatokat legalább napi alapon közzé kell tenni;
- g) azonnal rendelkezésre állnak és ugyanazon a napon pénzeszközzé válhatnak.

(2) Ahhoz, hogy a biztosíték a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (3) bekezdése d) pontjának és 59. cikke (4) bekezdése d) pontjának alkalmazásában az (1) bekezdésben említettnél alacsonyabb minőségűnek minősüljön, olyan átruházható értékpapírokból és pénzügyi eszközökből kell állnia, amelyek minden következő feltételnek megfelelnek:

- a) a pénzügyi eszközöket olyan kibocsátó bocsátotta ki, amely alacsony hitelkockázattal rendelkezik a központi értéktári banki szolgáltató meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó és az abból eredő kockázatokat figyelembe vevő módszert alkalmazó megfelelő belső értékelése alapján, hogy a kibocsátó egy adott országban rendelkezik székhellyel;
- b) a pénzügyi eszközök a központi értéktári banki szolgáltatónak meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó módszert alkalmazó megfelelő belső értékelése alapján alacsony piaci kockázattal rendelkeznek;
- c) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatait a központi értéktári banki szolgáltató képes kezelni;
- d) jogi korlátok nélkül, szabadon átruházhatók, illetve nem kapcsolódnak hozzájuk harmadik fél olyan követelése, amelyek negatív hatással lehetnek likviditási tételükre;
- e) teljesítik a következő követelmények egyikét:
 - i. stresszhelyzeti körülmények között is aktív azonnali értékesítési vagy repóügyleti piaccal rendelkeznek, különböző vásárlói és eladói csoportokkal, mely piacra vonatkozóan a központi értéktári banki szolgáltató bizonyítani tudja, hogy ahhoz megbízható hozzáférése van;

▼B

- ii. a központi értéktári banki szolgáltató likviddét tudja tenni azokat előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások révén a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének e) pontjában említettek és az e rendelet 38. cikkében meghatározottak szerint;
- f) likviddét tehetők ugyanazon a napon;
- g) az ezen eszközökkel kapcsolatos árakra vonatkozó adatok közel valós időben nyilvánosan hozzáférhetők;
- h) azokat nem a következők valamelyike bocsátotta ki:
- i. a biztosítékot nyújtó résztvevő vagy olyan szervezet, amely ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, mint a résztvevő, kivéve a fedezett kötvény esetét, és csak akkor, ha a kötvényt fedező eszközök egy megbízható jogi kereten belül megfelelően elkülönítettek és teljesítik az ebben a cikkben meghatározott követelményeket;
 - ii. központi értéktári banki szolgáltató vagy olyan szervezet, amely ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, mint a központi értéktári banki szolgáltató;
 - iii. olyan szervezet, amelynek üzleti tevékenysége magában foglalja a központi értéktári banki szolgáltató működése szempontjából kritikus szolgáltatások nyújtását, kivéve, ha ez a szervezet uniós központi bank vagy olyan pénznemet kibocsátó központi bank, amelyben a központi értéktári banki szolgáltató kitétségekkel rendelkezik;
- i) nincsenek egyéb módon kitéve az 575/2013/EU rendelet 291. cikke szerinti jelentős rossz irányú kockázatnak.

*11. cikk***Egyéb biztosítékok**

- (1) A központi értéktári banki szolgáltató által használandó egyéb típusú biztosítékoknak olyan pénzügyi eszközökből kell állniuk, amelyek minden következő feltételnek megfelelnek:
- a) jogi korlátok nélkül, szabadon átruházhatók, illetve nem kapcsolódnak hozzájuk harmadik fél olyan követelése, amelyek negatív hatással lehetnek likviddét tételükre;
 - b) elfogadhatóak valamely uniós központi banknál, amennyiben a központi értéktári banki szolgáltatónak rendszeres, nem alkalmi hitelhez („szokásos hitel”) van hozzáférése ennél a központi banknál;
 - c) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatát a központi értéktári banki szolgáltató képes kezelni;
 - d) a központi értéktári banki szolgáltató olyan előre megkötött finanszírozási megállapodással rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének e) pontjában említett és e rendelet 38. cikkében meghatározott típusú hitelképes pénzügyi intézménnyel, amely biztosítja ezen eszközök ugyanazon a napon történő pénzeszközre váltását.

▼B

(2) A 909/2014/EU rendelet 59. cikke (3) bekezdése c) pontjának alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltató által használandó egyéb típusú biztosítékok olyan pénzügyi eszközök, amelyek megfelelnek a következő feltételeknek:

- a) jogi korlátok nélkül, szabadon átruházhatók, illetve nem kapcsolódnak hozzájuk harmadik fél olyan követelése, amelyek negatív hatással lehetnek likviditási tételükre;
- b) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatát a központi értéktári banki szolgáltató képes kezelni;
- c) a központi értéktári banki szolgáltató rendelkezik a következők mindegyikével:
 - i. a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének e) pontja szerinti és az e rendelet 38. cikkében meghatározott előre megkötött finanszírozási megállapodás, amely révén az említett eszközök öt üzleti napon belül likviditási tehető;
 - ii. a 34. cikk szerinti figyelembe vehető likvid forrás, annak biztosításához elegendő összegben, hogy a résztvevő fizetési képtelensége esetén fedezze az említett biztosíték likviditási tételéhez szükséges időtartamot.

*12. cikk***Biztosíték értékelése**

(1) A központi értéktári banki szolgáltató olyan biztosítékértékelési szabályzatokat és eljárásokat hoz létre, amelyek biztosítják a következőket:

- a) a 10. cikkben említett pénzügyi eszközöket legalább napi alapon piaci értéken értékelik;
- b) a 11. cikk (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközöket legalább napi alapon értékelik, és ha az ilyen napi értékelés nem lehetséges, azokat modell alapján értékelik;
- c) a 11. cikk (2) bekezdésében említett pénzügyi eszközöket legalább napi alapon értékelik, és ha az ilyen napi értékelés nem lehetséges, azokat modell alapján értékelik.

(2) Az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett modellalapú értékelés módszereit teljeskörűen dokumentálni kell.

(3) A központi értéktári banki szolgáltató a következő esetek mindegyikében felülvizsgálja értékelési szabályzatainak és eljárásainak megfelelőségét:

- a) rendszeresen, legalább évente;
- b) amikor lényeges változás érinti az értékelési szabályzatokat és eljárásokat.

▼B*13. cikk***Levonások**

(1) A központi értéktári banki szolgáltató a következők szerint határozza meg a levonások szintjét:

- a) ha a biztosíték elfogadható azon központi bank által, amelynél a központi értéktári banki szolgáltató szokásos hitelhez hozzáféréssel rendelkezik, a központi bank által az ilyen típusú biztosítéokra alkalmazott levonás minősül a minimális levonás alsó korlátjának;
- b) ha a biztosíték nem fogadható el azon központi bank által, amelynél a központi értéktári banki szolgáltató szokásos hitelhez hozzáféréssel rendelkezik, az a levonás minősül a minimális levonás alsó korlátjának, amelyet az azt a pénznemet kibocsátó központi bank alkalmaz, amelyben a pénzügyi eszköz denominált.

(2) A központi értéktári banki szolgáltató biztosítja, hogy a levonások meghatározására szolgáló szabályzatai és eljárásai figyelembe vegyék azt a lehetőséget, hogy a biztosítékot esetleg stresszhelyzeti piaci körülmények között kell likvidé tenni, valamint a likvidé tételhez szükséges időt.

(3) A levonásokat a releváns kritériumok figyelembevételével kell meghatározni, beleértve a következők mindegyikét:

- a) az eszköz típusa;
- b) a pénzügyi eszközhöz kapcsolódó hitelkockázat szintje;
- c) az eszköz kibocsátási országa;
- d) az eszköz lejárata;
- e) az eszköz múltbéli és hipotetikus jövőbeli árfolyam-volatilitása stresszhelyzeti piaci körülmények között;
- f) a mögöttes piac likviditása, beleértve a vételi és eladási ár közötti különbözetet;
- g) adott esetben a devizaárfolyam-kockázat;
- h) adott esetben az 575/2013/EU rendelet 291. cikke szerinti rossz irányú kockázat.

(4) A (3) bekezdés b) pontjában említett kritériumokat a központi értéktári banki szolgáltató meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó módszerre épülő belső értékelése útján kell meghatározni.

(5) Nem rendelhető biztosítékérték olyan szervezet által nyújtott értékpapírokhoz, amely ugyanazon csoporthoz tartozik, mint a hitelfeltevő.

▼B

(6) A központi értéktári banki szolgáltató biztosítja, hogy a levonások számítása konzervatív módon történjen a prociklikusság lehető legnagyobb mértékű korlátozása érdekében.

(7) A központi értéktári banki szolgáltató biztosítja, hogy a levonásokra vonatkozó szabályzatait és eljárásait legalább évente validálja a központi értéktári banki szolgáltató egy független szervezeti egysége, az alkalmazandó levonásokat pedig vessék össze a releváns pénznemet kibocsátó központi bankkal, és amennyiben nem áll rendelkezésre a központi banki referenciaérték, egyéb releváns forrásokkal.

(8) Az alkalmazott levonásokat a központi értéktári banki szolgáltatónak legalább napi alapon felül kell vizsgálnia.

*14. cikk***Biztosítékra vonatkozó koncentrációs határértékek**

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak a biztosítékkoncentrációs határértékekre vonatkozó szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie, amelyek magukban foglalják a következőket:

- a) a koncentrációs határértékek megsértésekor követendő szabályzatok és eljárások;
- b) a szabályzatokban meghatározott koncentrációs határértékek túllépésekor alkalmazandó kockázatsökkentési intézkedések;
- c) a b) pont szerinti intézkedések várható végrehajtásának ütemezése.

(2) A beszedett biztosíték teljes összegén („biztosítékportfólió”) belüli koncentrációs határértékeket az összes következő kritérium figyelembevételével kell meghatározni:

- a) egyéni kibocsátók a csoportstruktúrájuk tekintetében;
- b) a kibocsátó országa;
- c) a kibocsátó típusa;
- d) az eszköz típusa;
- e) a kiegyenlítés pénzneme;
- f) a minimális szintet meghaladó hitel-, likviditási és piaci kockázattal rendelkező biztosíték;
- g) a biztosíték elfogadhatósága a tekintetben, hogy a központi értéktári banki szolgáltató a kibocsátó központi banknál szokásos hitelhez hozzáférjen;
- h) az egyes hitelfelvevő résztvevők;
- i) minden hitelfelvevő résztvevő;
- j) gazdasági ágazat, tevékenység, földrajzi régió szempontjából azonos típusú kibocsátók által kibocsátott pénzügyi eszközök;

▼B

k) a pénzügyi eszközök vagy a kibocsátó hitelkockázatának szintje, amelyet a központi értéktári banki szolgáltató meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó és az abból eredő kockázatot figyelembe vevő módszeren alapuló belső értékelése határoz meg, hogy a kibocsátó egy adott országban rendelkezik székhellyel;

l) a pénzügyi eszközök likviditása és árfolyam-volatilitása.

(3) A központi értéktári banki szolgáltató biztosítja, hogy napközbeni hitelkitettségeinek legfeljebb 10 %-át garantálja a következők valamelyike:

a) egyetlen hitelintézet;

b) harmadik országbeli pénzügyi intézmény, amely legalább olyan szigorú prudenciális szabályok hatálya alá tartozik és azoknak megfelel, mint amelyeket a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet előír, az említett rendelet 114. cikkének (7) bekezdésével összhangban;

c) ugyanazon csoport részét képező kereskedelmi szervezet, mint az a) vagy b) pontban említett intézmény.

(4) A (2) bekezdésben említett biztosítékkoncentrációs határértékek kiszámításakor a központi értéktári banki szolgáltató összesíti az egyetlen partnerrel szembeni teljes kitettségét, amely a kumulatív hitelkeretek, letéti számlák, folyószámlák, pénzügyi eszközök és a központi értéktári banki szolgáltató által használt fordított repóügyletek összegéből következik.

(5) A központi értéktári banki szolgáltatónak egy egyéni kibocsátóval szembeni kitettségére vonatkozó biztosítékkoncentrációs határérték meghatározásakor a központi értéktári banki szolgáltató összesíti és egyetlen kockázatként kezeli a kibocsátó vagy egy csoporthoz tartozó szervezet által kibocsátott, és a kibocsátó vagy a csoporthoz tartozó szervezet által kifejezetten garantált összes pénzügyi eszközzel szembeni kitettségét.

(6) A központi értéktári banki szolgáltató biztosítja a biztosítékkoncentrációs határértékekre vonatkozó szabályzatainak és eljárásainak mindenkor megfelelőségét. Legalább évente felül kell vizsgálnia biztosítékkoncentrációs határértékeit, valamint amikor a központi értéktári banki szolgáltató kockázati kitettségét befolyásoló lényeges változás következik be.

(7) A központi értéktári banki szolgáltatónak tájékoztatnia kell a hitelfelvevő résztvevőket az alkalmazandó biztosítékkoncentrációs határértékekről és azok (6) bekezdés szerinti bármely módosításáról.

*15. cikk***Más egyenértékű pénzügyi források**

(1) Más egyenértékű pénzügyi források kizárólag a (2)–(4) bekezdésben említett pénzügyi forrásokból vagy hitelkockázati fedezetből és a 16. cikkben említettekben állhatnak.

▼B

(2) Más egyenértékű pénzügyi források magukban foglalhatnak kereskedelmi banki garanciákat, amelyeket a 38. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeket teljesítő hitelképes pénzügyi intézmény, vagy ilyen pénzügyi intézmények szindikátusa nyújt, és amelyek az összes alábbi feltételnek megfelelnek:

- a) azokat olyan kibocsátó bocsátotta ki, amely alacsony hitelkockázattal rendelkezik a központi értéktári banki szolgáltató meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó és az abból eredő kockázatokat figyelembe vevő módszert alkalmazó megfelelő belső értékelése alapján, hogy a kibocsátó egy adott országban rendelkezik székhellyel;
- b) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatát a központi értéktári banki szolgáltató megfelelően képes kezelni;
- c) visszavonhatatlanok, feltétel nélküliek és nincs olyan jogi vagy szerződéses kivétel vagy opció, amely lehetővé teszi, hogy a kibocsátó a garancia kifizetésével szemben fellépjen;
- d) kérésre a fizetésektelen hitelfelvevő résztvevő portfóliójának likvidációs időszakában egy üzleti napon belül, bármely szabályozási, jogi vagy működési korlátozás nélkül lehívhatók;
- e) azokat nem olyan szervezet bocsátotta ki, amely ugyanazon csoporthoz tartozik, mint a garancia által fedezett hitelfelvevő résztvevő, vagy olyan szervezet, amelynek üzleti tevékenysége magában foglalja a központi értéktári banki szolgáltató működése szempontjából kritikus szolgáltatások nyújtását, kivéve, ha ez a szervezet az Európai Gazdasági Térség egy központi bankja vagy olyan pénznemet kibocsátó központi bank, amelyben a központi értéktári banki szolgáltató kitétségekkel rendelkezik;
- f) nincsenek kitéve az 575/2013/EU rendelet 291. cikke szerinti jelentős rossz irányú kockázatnak;
- g) azokat teljes mértékben olyan biztosíték garantálja, amely megfelel a következő feltételeknek:
 - i. nincs kitéve a garancianyújtó vagy a hitelfelvevő résztvevő hitelképességével összefüggő korreláción alapuló, az 575/2013/EU rendelet 291. cikke szerinti rossz irányú kockázatnak, kivéve, ha a rossz irányú kockázatot a biztosítékra alkalmazott levonással megfelelően csökkentik;
 - ii. a központi értéktári banki szolgáltató azonnal hozzáfér a biztosítékhoz, és az a hitelfelvevő résztvevő, valamint a garancianyújtó egyidejű fizetésektelensége esetén nem tartozik a csőd-vagyonba;
 - iii. a központi értéktári banki szolgáltató ügyvezető szerve megerősítette a garancianyújtó alkalmasságát a kibocsátó és a garancia jogi, szerződéses és működési keretének teljes körű, a garancia hatékonyságának magas fokú megbízhatóságát biztosítani hivatott értékelését követően, és a 909/2014/EU rendelet 60. cikkének (1) bekezdésével összhangban értesítette arról az érintett illetékes hatóságot.

▼B

(3) Más egyenértékű pénzügyi források magukban foglalhatnak központi bank által kibocsátott bankgaranciákat, amelyek az összes alábbi feltételnek megfelelnek:

- a) azokat uniós központi bank vagy olyan pénznemet kibocsátó központi bank bocsátja ki, amelyben a központi értéktári banki szolgáltató kitétségekkel rendelkezik;
- b) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatát a központi értéktári banki szolgáltató megfelelően képes kezelni;
- c) visszavonhatatlanok, feltétel nélküliek és a kibocsátó központi bank nem támaszkodhat olyan jogi vagy szerződéses kivételre vagy opcióra, amely lehetővé teszi a kibocsátó számára, hogy fellépjen a garancia kifizetésével szemben;
- d) egy üzleti napon belül lehívhatók.

(4) Más egyenértékű pénzügyi források magukban foglalhatnak tőkét, az 1–8. cikk szerinti tőkekövetelmények levonása után, de kizárólag a központi bankokkal, multilaterális fejlesztési bankokkal és nemzetközi szervezetekkel szembeni olyan kitétségek fedezése céljára, amelyek nem tartoznak a 23. cikk (2) bekezdése szerinti mentesség hatálya alá.

*16. cikk***Az interoperábilis kapcsolatokban lévő kitétségeket fedező más egyenértékű pénzügyi források**

Más egyenértékű pénzügyi források magukban foglalhatnak interoperábilis kapcsolatot létrehozó központi értéktárak között létrejövő hitelkockázati kitétségek fedezésére szolgáló bankgaranciákat és akkreditíveket, amelyek minden következő feltételnek megfelelnek:

- a) csak a két összekapcsolt központi értéktár közötti hitelkockázati kitétségeket fedezik;
- b) azokat a 38. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeket teljesítő hitelképes pénzügyi intézmények olyan konzorciuma bocsátotta ki, amelyben mindegyik említett pénzügyi intézmény köteles kifizetni a teljes összegnek a szerződésben megállapított részét;
- c) olyan pénznemben denomináltak, amelynek kockázatát a központi értéktári banki szolgáltató megfelelően képes kezelni;
- d) visszavonhatatlanok, feltétel nélküliek és a kibocsátó intézmények nem támaszkodhatnak olyan jogi vagy szerződéses kivételre vagy opcióra, amely lehetővé teszi a kibocsátó számára, hogy fellépjen az akkreditív kifizetésével szemben;
- e) kérésre bármely szabályozási, jogi vagy működési korlátozás nélkül beválthatók;
- f) kibocsátójuk nem az alábbiak valamelyike:
 - i. olyan szervezet, amely ugyanahhoz a csoporthoz tartozik, mint a hitelfelvevő központi értéktár vagy a bankgarancia és az akkreditívek által fedezett kitétséggel rendelkező központi értéktár;
 - ii. olyan szervezet, amelynek üzleti tevékenysége magában foglalja a központi értéktári banki szolgáltató működése szempontjából kritikus szolgáltatások nyújtását;

▼B

- g) nincsenek kitéve az 575/2013/EU rendelet 291. cikke szerinti jelentős rossz irányú kockázatnak;
- h) a központi értéktári banki szolgáltató rendszeresen nyomon követi a kibocsátó pénzügyi intézmények hitelképességét az említett intézmények hitelképességének független értékelés és az egyes pénzügyi intézményekhez belső hitelminősítés hozzárendelése és annak rendszeres felülvizsgálata révén;
- i) a likvidációs időszakban három üzleti napon belül beválthatók attól a pillanattól számítva, hogy a fizetéseképtelen központi értéktári banki szolgáltató nem teljesíti fizetési kötelezettségeit azok esedékességkor;
- j) a 34. cikkben említett figyelembe vehető likvid források ahhoz elegendő összegben rendelkezésre állnak, hogy fedezzék az addig az időpontig eltelt időt, amíg az egyik kapcsolt központi értéktár fizetéseképtelensége esetén be kell váltani a bankgaranciát és az akkreditíveket;
- k) a következők csökkentik annak kockázatát, hogy a konzorcium nem fizeti ki a bankgarancia és az akkreditívek teljes összegét:
- i. megfelelő koncentrációs határértékek megállapítása, amelyek biztosítják, hogy egyetlen pénzügyi intézmény (beleértve az anyavállalatát és a leányvállalatokat) se vegyen részt a konzorcium által nyújtott garanciákban az akkreditív teljes összegének 10 %-át meghaladó mértékben;
 - ii. a bankgarancia és az akkreditívek használatával fedezett hitelkockázati kitettség korlátozása a következők közül az alacsonyabbra: a bankgarancia teljes összege mínusz vagy a teljes összeg 10 %-a, vagy a teljes összegben legnagyobb részt vállaló két hitelintézet által garantált összeg;
 - iii. kiegészítő kockázatsökkentő intézkedések, például hatékony és világosan meghatározott szabályokkal és eljárásokkal rendelkező veszteségmegosztási megállapodások végrehajtása;
- l) a megállapodások tesztelésére és felülvizsgálatára a 909/2014/EU rendelet 41. cikkének (3) bekezdése szerint rendszeres időközönként sor kerül.

II. FEJEZET

A HITEL- ÉS LIKVIDITÁSI KOCKÁZAT PRUDENCIÁLIS KERETE*17. cikk***Általános rendelkezések**

(1) A 909/2014/EU rendelet 59. cikkének (3) és (5) bekezdésében említettek szerint a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásoknak a központi értéktári banki szolgáltató által történő nyújtásából eredő hitelkockázatokhoz az egyes értékpapír-kiegyenlítési rendszerek tekintetében kapcsolódó prudenciális követelmények alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltatónak teljesítenie kell az ebben a fejezetben a hitelkockázat nyomon követésére, mérésére, kezelésére, jelentésére és nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan meghatározott minden követelményt a következők tekintetében:

▼B

- a) napközibeni és egynapos hitelkockázat;
- b) az a) pontban említett kockázatokkal kapcsolatban használt releváns biztosítékok és más egyenértékű pénzügyi források;
- c) potenciális fennmaradó hitelkockázati kitettségek;
- d) visszatérítési eljárások és bírságok.

(2) A 909/2014/EU rendelet 59. cikkének (4) bekezdésében említettek szerint a banki jellegű kiegészítő szolgáltatásoknak a központi értéktári banki szolgáltató által történő nyújtásából eredő likviditási kockázatokhoz az egyes értékpapír-kiegyenlítési rendszerek tekintetében kapcsolódó prudenciális követelmények alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltatónak teljesítenie kell a következők mindegyikét:

- a) a likviditási kockázatok nyomon követésére, mérésére, kezelésére, jelentésére és nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan a 2. szakaszban meghatározott követelmények;
- b) az a) pont által lefedettektől eltérő likviditási kockázatok nyomon követésére, mérésére, kezelésére, jelentésére és nyilvánosságra hozatalára vonatkozóan az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelmények.

*1. SZAKASZ****Hitelkockázat****18. cikk***Hitelkockázat-kezelési keretrendszer**

(1) A 17. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltatónak olyan szabályzatokat és eljárásokat kell kialakítania és végrehajtania, amelyek teljesítik a következő követelményeket:

- a) az 1. alszakasznak megfelelően méri a napközibeni és egynapos hitelkockázatot;
- b) a 2. alszakasznak megfelelően nyomon követi a napközibeni és egynapos hitelkockázatot;
- c) a 3. alszakasznak megfelelően kezelik a napközibeni és egynapos hitelkockázatot;
- d) e rendelet I. fejezetének megfelelően a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (3) bekezdésének c) és d) pontjában említettek szerint méri, nyomon követi és kezelik a biztosítékokat és más egyenértékű pénzügyi forrásokat;
- e) a 4. alszakasznak megfelelően elemzi és megtervezi a potenciális fennmaradó hitelkockázati kitettségek kezelésének módját;
- f) az 5. alszakasznak megfelelően kezelik a visszatérítési eljárásait és bírságait;
- g) a 6. alszakasznak megfelelően jelentik a hitelkockázatait;
- h) a 7. alszakasznak megfelelően nyilvánosságra hozza a hitelkockázatait.

▼B

(2) A központi értéktári banki szolgáltató legalább évente felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett szabályzatokat és eljárásokat.

(3) A központi értéktári banki szolgáltató akkor is felülvizsgálja az említett szabályzatokat és eljárásokat, amikor a következők valamelyike bekövetkezik és amikor az a) vagy b) pontban említett változások valamelyike hatással van a központi értéktári banki szolgáltató kockázati kitettségére:

- a) a szabályzatokban és eljárásokban lényeges változás történik;
- b) a központi értéktári banki szolgáltató a 19. cikkben említett értékelést követően önkéntes változtatást tesz.

(4) Az (1) bekezdésben említett szabályzatok és eljárások magukban foglalják a hitelkockázatokkal kapcsolatos jelentés elkészítését és frissítését. Az említett jelentésnek magában kell foglalnia a következőket:

- a) a 19. cikkben említett mérőszámok;
- b) a 13. cikk szerint alkalmazott levonások, biztosítéktípusonként megadva;
- c) a (3) bekezdésben említett szabályzatok és eljárások változásai.

(5) A (4) bekezdésben említett jelentést a központi értéktári banki szolgáltató ügyvezető szerve által létrehozott releváns bizottságok havonta felülvizsgálják. Ha a központi értéktári banki szolgáltató a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének b) pontjával összhangban a központi értéktár által kijelölt hitelintézet, a (4) bekezdésben említett jelentést ugyanolyan havi gyakorisággal a központi értéktár az (EU) 2017/392 felhatalmazáson alapuló rendelet 48. cikke alapján létrehozott kockázatkezelési bizottságának is rendelkezésére kell bocsátani.

(6) Ha a központi értéktári banki szolgáltató túllép a 14. cikkben említett egy vagy több koncentrációs határértéket, ezt haladéktalanul jelentenie kell a kockázatkezeléssel megbízott releváns bizottságának, illetve amennyiben egy az e cikk (5) bekezdésében említett hitelintézettről van szó, haladéktalanul tájékoztatnia kell a központi értéktár kockázatkezelési bizottságát.

1. a l s z a k a s z

Hitelkockázatok mérése

19. cikk

Napközbeni hitelkockázatok mérése

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak azonosítania és mérnie kell a napközbeni hitelkockázati kitettségeket és előre kell jeleznie a napközbeni hitelkockázati kitettségek csúcserőit olyan operatív és analitikus eszközök segítségével, amelyek azonosítják és mérik a napközbeni hitelkockázati kitettségeket, és amelyek rögzítik mindenképp az összes következő mérőszámot minden egyes partnerre vonatkozóan:

▼B

- a) a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában meghatározott banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokhoz kapcsolódó napközbeni hitelkockázati kitettségek csúcserkéi és átlaga;
- b) napközbeni hitelkockázati kitettségek csúcserkéje és átlaga hitelfel-
vevő résztvevőnként, valamint az ezeket a hitelkockázati kitett-
ségeket fedező biztosíték szerinti bontásban;
- c) más partnerekkel szembeni napközbeni hitelkockázati kitettségek
csúcserkéje és átlaga, valamint ha ezeket biztosítékok fedezik, az
ezeket a napközbeni hitelkockázati kitettségeket fedező biztosítékok
szerinti bontásban;
- d) résztvevőknek nyújtott napközbeni hitelkeretek teljes értéke;
- e) a b) és c) pontban említett hitelkockázati kitettségek további bontása
kiterjed a következőkre:
 - i. a 10. cikkben foglalt követelményeket teljesítő biztosíték;
 - ii. a 11. cikk (1) bekezdése szerinti egyéb biztosíték;
 - iii. a 11. cikk (2) bekezdése szerinti egyéb biztosíték;
 - iv. a 15. és 16. cikk szerinti más egyenértékű pénzügyi források.

(2) A központi értéktári banki szolgáltató az (1) bekezdésben említett
mérést folyamatosan végzi.

Amennyiben a külső adatoktól való függés miatt nem lehetséges a
napközbeni hitelkockázat folyamatos azonosítása és mérése, a központi
értéktári banki szolgáltatónak a lehető legnagyobb gyakorisággal és
legalább naponta mérnie kell a napközbeni hitelkockázati kitettségeket.

*20. cikk***Egynapos hitelkockázati kitettségek mérése**

A központi értéktári banki szolgáltatónak a 909/2014/EU rendelet
mellékletének C. szakaszában meghatározott banki jellegű kiegészítő
szolgáltatásokhoz kapcsolódó egynapos hitelkockázati kitettségeket
úgy kell mérnie, hogy napi alapon, az üzleti nap végén rögzíti az
előző napról fennálló hitelkockázati kitettségeket.

2. alszakasz

Hitelkockázatok nyomon követése*21. cikk***Napközbeni hitelkockázati kitettségek nyomon követése**

A napközbeni hitelkockázati kitettségek nyomon követése céljából a
központi értéktári banki szolgáltatónak mindenekelőtt:

- a) automatikus jelentéstételi rendszeren keresztül folyamatosan nyomon
kell követnie a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában
említett banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokból eredő napközbeni
hitelkockázati kitettségeket;

▼B

- b) legalább tíz éves időtartamra meg kell őriznie a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában említett banki jellegű kiegészítő szolgáltatásokból eredő napközbeni hitelkockázati kitétségek napi csúcserkékeinek és átlagának adatait;
- c) rögzítenie kell minden egyes olyan szervezettől származó napközbeni hitelkockázati kitétséget, amelynél napközbeni hitelkockázati kitétségek merültek fel, beleértve a következőket:
- i. kibocsátók;
 - ii. a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszerben részt vevők, szervezet- és csoporszinten;
 - iii. interoperábilis kapcsolattal rendelkező központi értéktárak;
 - iv. kifizetéseket teljesítő vagy fogadó bankok és egyéb pénzügyi intézmények;
- d) teljeskörűen le kell írnia, hogy a hitelkockázat-kezelési keretrendszer hogyan veszi figyelembe azokat a kölcsönös függőségeket és többszörös kapcsolatokat, amelyek a központi értéktári banki szolgáltató és a c) pontban említett egyes szervezetek között fennállhatnak;
- e) minden partnerre vonatkozóan pontosítania kell, hogy a központi értéktári banki szolgáltató hogyan követi nyomon napközbeni hitelkockázati kitétségeinek koncentrációját, beleértve a c) pontban felsorolt szervezeteket magukban foglaló csoporthoz tartozó szervezetekkel szembeni kitétségeit;
- f) pontosítania kell, hogy a központi értéktári banki szolgáltató hogyan értékeli a beszedett biztosítékokra alkalmazott levonások megfelelőségét;
- g) pontosítania kell, hogy a központi értéktári banki szolgáltató hogyan követi nyomon a hitelkockázati kitétségek biztosítékkal való fedezettségét és a hitelkockázati kitétségek más egyenértékű pénzügyi forrásokkal való fedezettségét.

*22. cikk***Egynapos hitelkockázatok nyomon követése**

Az egynapos hitelkockázati kitétségek nyomon követése céljából a központi értéktári banki szolgáltatónak az egynapos hitellel kapcsolatban:

- a) legalább tíz éves időtartamra meg kell őriznie a tényleges nap végi hitelkockázati kitétségek összegének adatait;
- b) az a) pontban említett információt napi alapon rögzítenie kell.

3. alszakasz

Napközi hitelkockázatok kezelése

23. cikk

A napközi hitelkockázatok kezelésére vonatkozó általános követelmények

(1) A napközi hitelkockázati kitettségek kezelése céljából a központi értéktári banki szolgáltatóknak:

- a) pontosítani kell, hogy hogyan értékeli hitelkockázat-kezelési keretrendszerének kialakítását és működését a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában felsorolt összes tevékenységgel kapcsolatban;
- b) csak olyan hitelkeretet szabad jóváhagynia, amely a központi értéktári banki szolgáltató által bármikor, és a központi értéktár által működtetett értékpapír-kiegyenlítési rendszer hitelfelvevő résztvevőinek előzetes értesítése nélkül feltétel nélkül törölhető;
- c) amennyiben a 16. cikkben említett bankgaranciát használnak interoperábilis kapcsolatban, a központi értéktári banki szolgáltatóknak értékelnie és elemeznie kell az adott esetben abból eredő összekapcsoltságot, hogy az említett bankgaranciát ugyanazon résztvevők nyújtják.

(2) A következő kitettségek mentesülnek a 9–15. és a 24. cikk alkalmazása alól:

- a) a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) tagjaival, a hasonló feladatokat ellátó más tagállami szervekkel, valamint az államadósság kezelésével megbízott vagy abban részt vevő más uniós állami szervekkel szembeni kitettségek;
- b) az 575/2013/EU rendelet 117. cikkének (2) bekezdésében felsorolt multilaterális fejlesztési bankok egyikével szembeni kitettségek;
- c) az 575/2013/EU rendelet 118. cikkében felsorolt nemzetközi szervezetek egyikével szembeni kitettségek;
- d) az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének 8. pontja szerinti közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, amennyiben ezek az intézmények központi kormányzat tulajdonában állnak és a központi kormányzat által biztosított, a hitelkockázati kitettséget garantáló külön szabályok vonatkoznak rájuk;
- e) harmadik országbeli központi bankokkal szembeni kitettségek, amelyek az adott központi bank hazai pénznemében denomináltak, feltéve, hogy a Bizottság az 575/2013/EU rendelet 114. cikkének (7) bekezdésével összhangban végrehajtási aktust fogadott el arról, hogy az adott harmadik ország az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozói rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz.

▼B*24. cikk***Hitelezési határértékek**

A napközi hitelkockázat kezelése céljából és amennyiben az egyéni hitelfelvevő résztvevőre vonatkozó hitelezési határérték megállapítására csoportszinten kerül sor, a központi értéktári banki szolgáltatónak teljesítenie kell a következők mindegyikét:

- a) nem kizárólag külső véleményre támaszkodó módszer alapján értékelnie kell a hitelfelvevő résztvevő hitelképességét;
- b) ellenőriznie kell, hogy a résztvevő által a napközi hitelkockázati kitettség fedezésére nyújtott biztosíték és más egyenértékű pénzügyi forrás megfelel-e a 9., illetve a 15. cikkben meghatározott követelményeknek;
- c) a központi értéktári banki szolgáltató és a hitelfelvevő résztvevő közötti többszörös kapcsolatok alapján hitelezési határértéket kell meghatároznia a hitelfelvevő résztvevőre vonatkozóan, beleértve azt, amikor a központi értéktári banki szolgáltató a 909/2014/EU rendelet mellékletének C. szakaszában említettek közül több banki jellegű kiegészítő szolgáltatást nyújt ugyanazon résztvevőnek;
- d) a 34. cikknek megfelelően figyelembe kell vennie a figyelembe vehető likvid források szintjét;
- e) felül kell vizsgálnia a hitelfelvevő résztvevőre vonatkozó hitelezési határértékeket, hogy biztosított legyen mindkét következő elem:
 - i. amennyiben a hitelfelvevő résztvevő hitelképessége csökken, sor kerüljön a hitelezési határértékek felülvizsgálatára vagy csökkentésére;
 - ii. amennyiben a hitelfelvevő résztvevő által nyújtott biztosíték értéke csökken, csökkenjen a hitel hozzáférhetősége.
- f) legalább évente felül kell vizsgálnia a hitelfelvevő résztvevőknek nyújtott hitelkereteket a tényleges hitelfelhasználásuk alapján;
- g) biztosítania kell, hogy az egynapos hitelkockázati kitettségek összege beépüljön a résztvevőre vonatkozóan megállapított hitelezési határérték alkalmazásába;
- h) biztosítania kell, hogy az egynapos hitel még vissza nem fizetett összege beépüljön a következő nap napközi kitettségeibe, és felső korlátját a hitelezési határérték képezze.

4. a l s z a k a s z

Potenciális fennmaradó hitelkockázati kitettségek*25. cikk***Potenciális fennmaradó hitelkockázati kitettségek**

(1) A 18. cikk (1) bekezdésében említett szabályzatok és eljárások biztosítják, hogy bármely potenciális fennmaradó hitelkockázati kitettség kezelése megtörténjen, többek között olyan helyzetekben, amikor a biztosíték és más egyenértékű pénzügyi források likvidáció utáni értéke nem elég a központi értéktári banki szolgáltató hitelkockázati kitettségeinek fedezéséhez.

▼B

- (2) Az ilyen szabályzatok és eljárások:
- a) meghatározzák a potenciálisan fedezetlen hitelveszteségek elosztásának módját, beleértve olyan források visszafizetését, amelyet a központi értéktári banki szolgáltató az ilyen veszteségekhez kapcsolódó likviditási rések fedezésére likviditásnyújtóktól kölcsönvehet;
 - b) magukban foglalják a változó piaci viszonyok értékelését a biztosíték vagy más egyenértékű pénzügyi források likvidáció utáni értékéhez kapcsolódóan, amely potenciális fennmaradó hitelkockázati kitettséggé alakulhat;
 - c) elő kell írniuk, hogy a b) pontban említett értékelést a következőket meghatározó eljárásnak kell kísérmie:
 - i. a b) pontban említett piaci viszonyok kezelése céljából meghozandó intézkedések;
 - ii. az i. alpontban említett intézkedések ütemezése;
 - iii. a b) pontban említett piaci viszonyok eredményeként a hitelkockázat-kezelési keretrendszer frissítései.
- (3) A központi értéktári banki szolgáltató kockázatkezelési bizottságát és amennyiben releváns, a központi értéktár kockázatkezelési bizottságát tájékoztatni kell minden olyan kockázatról, amely potenciális fennmaradó hitelkockázati kitettséget okozhat, és az ilyen kockázatokról azonnal értesíteni kell a 909/2014/EU rendelet 60. cikkének (1) bekezdésében említett illetékes hatóságot.
- (4) A piac és a tevékenységek napközi hitelkockázatot befolyásoló alakulását hat havonta kell elemezni és felülvizsgálni, és erről jelentést kell tenni a központi értéktári banki szolgáltató kockázatkezelési bizottságának és amennyiben releváns, a központi értéktár kockázatkezelési bizottságának.

5. a l s z a k a s z

Visszatérítési eljárások és bírságok

26. cikk

A napközi hitel visszatérítési eljárásai

- (1) ►C1 A központi értéktári banki szolgáltatónak olyan hatékony eljárásokkal kell rendelkeznie a napközi hitel visszatérítésére, amelyek teljesítik a (2) bekezdés követelményeit. ◀
- (2) A napközi hitel visszatérítési eljárásai tényleges visszatartó erőt jelentő bírságokat írnak elő az egynapos hitelkockázati kitettségek visszaszorítására, amelyek mindenekelőtt megfelelnek mindkét következő feltételnek:
- a) magasabbak mint a bankközi pénzügyi egynapos, biztosítékkal fedezett piaci ráta és a hitelkockázati kitettség pénznemét kibocsátó központi bank marginális hitelkamatlába;

▼B

- b) figyelembe veszik a hitelkockázati kitettség pénznemének finanszírozási költségeit és az egynapos hitelkockázati kitettséggel rendelkező résztvevő hitelképességét.

6. alszakasz

A hitelkockázatra vonatkozó jelentéstétel

27. cikk

A napközbeni kockázatkezelésről való jelentéstétel a hatóságok felé

(1) A központi értéktári banki szolgáltató jelentést tesz a 909/2014/EU rendelet 60. cikkének (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságnak.

(2) A központi értéktári banki szolgáltatónak az összes következő jelentéstételi követelményt teljesítenie kell:

- a) legalább éves gyakorisággal minőségi nyilatkozatot kell benyújtania, amely meghatározza az abban a tekintetben tett intézkedéseket, hogy hogyan történik a hitelkockázatok, köztük a napközbeni hitelkockázatok mérése, nyomon követése és kezelése;
- b) értesítést kell tennie az a) ponttal összhangban tett intézkedések minden lényeges változásáról, azonnal az ilyen lényeges változás bekövetkezése után;
- c) havonta be kell nyújtania a 19. cikkben említett mérőszámokat.

(3) Amennyiben a központi értéktári banki szolgáltató megszegte, vagy fennáll a veszélye, hogy megszegi e rendelet követelményeit, többek között stresszhelyzetben, erről azonnal értesítenie kell az érintett illetékes hatóságot, és indokolatlan késedelem nélkül részletes tervet kell benyújtania az említett illetékes hatóságnak a megfeleléshez belátható időn belül való visszatérésről.

(4) Az e rendelet és a 909/2014/EU rendelet követelményeinek való megfelelés visszaállításáig a központi értéktári banki szolgáltató a (2) bekezdésben említett elemeket értelemszerűen naponta jelenti minden üzleti nap végén, kivéve, ha az érintett illetékes hatóság a központi értéktári banki szolgáltató egyéni helyzetét és tevékenységeinek nagyságrendjét és összetettségét figyelembe véve kisebb jelentéstételi gyakoriságot és hosszabb jelentéstételi határidőt engedélyez.

7. alszakasz

Nyilvánosságra hozatal

28. cikk

Nyilvánosságra hozatal

A 18. cikk (1) bekezdésének h) pontja alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltatónak évente nyilvánosságra kell hoznia egy átfogó minőségi nyilatkozatot arról, hogy hogyan történik a hitelkockázatok, köztük a napközbeni hitelkockázatok mérése, nyomon követése és kezelése.

▼B

2. SZAKASZ

Likviditási kockázat

29. cikk

A likviditási kockázatra vonatkozó általános szabályok

(1) A 17. cikk (2) bekezdésének a) pontja alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltatónak olyan szabályzatokat és eljárásokat kell kialakítania és végrehajtania, amelyek:

- a) az 1. alszakasznak megfelelően méri a napközbeni és egynapos likviditási kockázatot;
- b) a 2. alszakasznak megfelelően nyomon követik a napközbeni és egynapos likviditási kockázatot;
- c) a 3. alszakasznak megfelelően kezelik a likviditási kockázatot;
- d) a 4. alszakasznak megfelelően jelentik a napközbeni és egynapos likviditási kockázatot;
- e) az 5. alszakasznak megfelelően nyilvánosságra hozza a likviditási kockázat nyomon követésére, mérésére, kezelésére és az arról való jelentéstételre szolgáló keretrendszerét és eszközeit.

(2) A likviditási kockázat általános keretrendszerének bármely változását jelenteni kell a központi értéktári banki szolgáltató ügyvezető szervének.

1. alszakasz

Napközbeni likviditási kockázatok mérése

30. cikk

Napközbeni likviditási kockázatok mérése

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak hatékony operatív és analitikai eszközöket kell felállítania a következő mérőszámok folyamatos, pénznemenkénti méréséhez:

- a) maximális napközbeni likviditás-felhasználás, a legnagyobb pozitív nettó kumulatív pozíció és a legnagyobb negatív nettó kumulatív pozíció felhasználásával számítva;
- b) teljes rendelkezésre álló napközbeni likviditási forrás az üzleti nap kezdetén, az összes következőre lebontva:
 - i. a 34. cikkben meghatározott figyelembe vehető likvid források;

— valamely kibocsátó központi banknál letétbe helyezett pénzeszköz;

▼B

- a 38. cikk (1) bekezdésében említett egyéb hitelképes pénzügyi intézménynél letétbe helyezett rendelkezésre álló pénzeszköz,
 - hitelkeretre vonatkozó kötelezettségvállalás vagy hasonló megállapodások,
 - az e rendelet 10. cikkének és 11. cikke (1) bekezdésének a biztosítékra alkalmazandó követelményeit teljesítő eszközök, vagy az (EU) 2017/392 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott követelményeknek megfelelő pénzügyi eszközök, amelyek azonnal rendelkezésre állnak és előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások alapján pénzeszközre válthatók, a 38. cikkben említettek szerint,
 - a 10. cikkben és a 11. cikk (1) bekezdésében említett biztosíték;
- ii. a figyelembe vehető likvid forrásoktól eltérő források, beleértve a folyósítási kötelezettséggel nem járó hitelkereteket;

c) az összes következő teljes értéke:

- i. napközbeni likviditás-kiáramlás, beleértve azokat, amelyekre időspecifikus napközbeni határidő vonatkozik;
- ii. pénzeszköz-kiegyenlítési kötelezettségek más értékpapír-kiegyenlítési rendszerekben, ahol annak a központi értéktárnak, amelynek nevében a központi értéktári banki szolgáltató eljár, kiegyenlítendő pozíciói vannak;
- iii. a központi értéktári banki szolgáltató piaci tevékenységeihez kapcsolódó kötelezettségek, például pénzügyi tranzakciók vagy letéti kifizetések teljesítése vagy visszatérítése;
- iv. a központi értéktár és a központi értéktári banki szolgáltató hírnevének szempontjából kritikus egyéb kifizetések.

(2) Azon értékpapír-kiegyenlítési rendszerek minden egyes pénzneme tekintetében, amelyek esetében a központi értéktári banki szolgáltató elszámoló ügynökként jár el, a központi értéktári banki szolgáltatónak nyomon kell követnie minden egyes olyan szervezettől származó likviditási igényt, amellyel szemben a központi értéktári banki szolgáltató likviditási kitétséggel rendelkezik.

31. cikk

Egynapos likviditási kockázatok mérése

Az egynapos likviditási kockázatok kapcsán a központi értéktári banki szolgáltatónak folyamatosan össze kell hasonlítania likvid forrásait a likviditási igényeivel, amennyiben ezek az igények egynapos hitel használatából erednek, azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden kiegyenlítési pénzneme tekintetében, amely esetében a központi értéktári banki szolgáltató elszámoló ügynökként jár el.

▼B

2. alszakasz

Napközi likviditási kockázatok nyomon követése

32. cikk

Napközi likviditási kockázatok nyomon követése

(1) A központi értéktári banki szolgáltató jelentést készít és tart fenn az általa viselt napközi likviditási kockázatról. Ennek a jelentésnek magában kell foglalnia legalább a következőket:

- a) a 30. cikk (1) bekezdésében említett mérőszámok;
- b) a központi értéktári banki szolgáltató kockázatvállalási hajlandósága;
- c) vészhelyzeti finanszírozási terv, amely leírja a kockázatvállalási hajlandóság túllépése esetén alkalmazandó korrekciós intézkedéseket.

A központi értéktári banki szolgáltató kockázatkezelési bizottságának és a központi értéktár kockázatkezelési bizottságának havonta felül kell vizsgálnia az első albekezdésben említett jelentést.

(2) Azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden egyes kiegyenlítési pénzneme tekintetében, amely esetében a központi értéktári banki szolgáltató elszámoló ügynökként jár el, hatékony operatív és analitikai eszközökkel kell rendelkeznie, hogy közel valós időben nyomon tudja követni napközi likviditási pozícióit a várható tevékenységeivel és a rendelkezésre álló forrásokkal összevetve, az egyenlegek és a fennmaradó napközi likviditási kapacitás alapján. A központi értéktári banki szolgáltatónak:

- a) legalább tíz éves időtartamra meg kell őriznie a napi legnagyobb pozitív nettó kumulatív napközi pozícióra és a legnagyobb negatív nettó kumulatív napközi pozícióra vonatkozó adatot azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden kiegyenlítési pénzneme tekintetében, amely esetében elszámoló ügynökként jár el;
- b) folyamatosan nyomon kell követnie napközi likviditási kitettségeit a valaha rögzített maximális napközi likviditási kitettséggel összevetve.

33. cikk

Egynapos likviditási kockázatok nyomon követése

Az egynapos likviditási kockázatok kapcsán a központi értéktári banki szolgáltatónak alkalmaznia kell az alábbiak mindegyikét:

- a) legalább tíz éves időtartamra meg kell őriznie az egynapos hitel használata által teremtett likviditási kockázatra vonatkozó adatot azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden pénzneme tekintetében, amely esetében elszámoló ügynökként jár el;
- b) nyomon kell követnie a nyújtott egynapos hitelből eredő likviditási kockázatot a nyújtott egynapos hitelekkel eredő, valaha rögzített maximális egynapos likviditási kitettséggel összevetve.

3. alszakasz

A likviditási kockázatok kezelése

34. cikk

Figyelembe vehető likvid források

A központi értéktári banki szolgáltatónak minden pénznemben csökkenenie kell a megfelelő likviditási kockázatokat, köztük a napközbeni likviditási kockázatokat, a következő figyelembe vehető likvid források bármelyikének használatával:

- a) valamely kibocsátó központi banknál letétbe helyezett pénzeszköz;
- b) a 38. cikk (1) bekezdésében azonosított hitelképes pénzügyi intézmények egyikénél letétbe helyezett rendelkezésre álló pénzeszköz;
- c) hitelkeretre vonatkozó kötelezettségvállalás vagy hasonló megállapodások;
- d) az e rendelet 10. cikkének és 11. cikke (1) bekezdésének a biztosítékra alkalmazandó követelményeit teljesítő eszközök, vagy az (EU) 2017/392 felhatalmazáson alapuló rendeletnek megfelelő pénzügyi eszközök, amelyek azonnal rendelkezésre állnak és előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások alapján pénzeszközzé válhatnak, e rendelet 38. cikkének megfelelően;
- e) a 10. cikkben és a 11. cikk (1) bekezdésében említett biztosíték.

35. cikk

Napközbeni likviditási kockázatok kezelése

(1) Azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden pénzneme tekintetében, amely esetében elszámoló ügynökként jár el, a központi értéktári banki szolgáltatónak:

- a) fel kell becsülnie a napközbeni likviditásbeáramlást és -kiáramlást minden nyújtott banki jellegű kiegészítő szolgáltatásra vonatkozóan;
- b) előre mérlegelnie kell ezen áramlások napközbeni ütemezését;
- c) előre kell jeleznie a nap során különböző időszakokban esetleg felmerülő napközbeni likviditási igényeket.

(2) Azon értékpapír-kiegyenlítési rendszer minden pénzneme tekintetében, amely esetében elszámoló ügynökként jár el, a központi értéktári banki szolgáltatónak:

- a) az (1) bekezdésben említett elemzésből következő napközbeni célkitűzéseinek teljesítése érdekében gondoskodnia kell elegendő napközbeni finanszírozás beszerzéséről;

▼B

- b) meg kell szerveznie a biztosíték stresszhelyzetekben napközbeni forrásokhoz jutás céljából történő pénzeszközre váltását és készen kell állnia annak végrehajtására, figyelembe véve a 13. cikk szerinti levonásokat és a 14. cikk szerinti koncentrációs határértékeket;
- c) a napközbeni célkitűzéseivel összhangban kell kezelnie likviditáskiáramlásainak ütemezését;
- d) intézkedésekkel kell rendelkeznie napközbeni likviditásáramlásai váratlan zavarának kezelésére.

(3) A minimális figyelembe vehető likvid forrásokra vonatkozó követelményének teljesítése céljából a központi értéktári banki szolgáltatónak azonosítania és kezelnie kell azokat a kockázatokat, amelyeknek legalább két olyan résztvevő – beleértve azok anyavállalatát és leányvállalatait – fizetéseképtelensége esetén ki lenne téve, amelyekkel szemben a legnagyobb likviditási kitettséggel rendelkezik.

(4) A (2) bekezdés d) pontjában említett, a napközbeni likviditásáramlásai váratlan zavarának kockázata tekintetében a központi értéktári banki szolgáltatónak szélsőséges, de lehetséges forgatókönyveket kell meghatároznia, beleértve – ahol releváns – a 36. cikk (7) bekezdésében azonosítottakat, és azokat a következők legalább egyikére kell alapoznia:

- a) különböző korábbi forgatókönyvek, többek között olyan rendkívüli piaci változások időszakai az elmúlt 30 évben vagy más, megbízható adatokkal alátámasztott időszakban, amelyek a központi értéktári banki szolgáltató számára a legnagyobb pénzügyi kockázatot jelentették volna, kivéve, ha a központi értéktári banki szolgáltató bizonyítja, hogy a nagy ármozgások historikus példájának újbóli előfordulása nem megalapozott;
- b) a következő feltételeknek megfelelő, különböző lehetséges jövőbeli forgatókönyvek:
 - i. a piaci volatilitás, valamint a piacok és pénzügyi eszközök közötti árkorreláció következetes feltételezésén alapulnak;
 - ii. a lehetséges piaci feltételek mennyiségi és minőségi értékelésén alapulnak, beleértve a fennakadásokat és elmozdulásokat, vagy a piacok hozzáférhetőségével kapcsolatos szabálytalanságokat, valamint a biztosítékok likvidációs értékének csökkenését és a csökkentett piaci likviditást, amennyiben nem pénzeszközöket fogadtak el biztosítékként.

(5) A (2) bekezdés alkalmazásában a központi értéktári banki szolgáltatónak a következőket is figyelembe kell vennie:

- a) a központi értéktári banki szolgáltató kialakítása és műveletei, többek között a 30. cikk (2) bekezdésében említett szervezetekkel és kapcsolt pénzügyi piaci infrastruktúrákkal vagy egyéb szervezetekkel kapcsolatban, amelyek lényeges likviditási kockázatot jelenthetnek a központi értéktári banki szolgáltató számára, és adott esetben többnapos időszakot lefednek;

▼B

- b) szoros kapcsolatok vagy hasonló kitétségek a központi értéktári banki szolgáltató résztvevői között, beleértve a résztvevők és azok anyavállalata és leányvállalatai között;
- c) több résztvevő fizetéseképtelensége valószínűségének, valamint az ilyen fizetéseképtelenségek résztvevőkre gyakorolt hatásának értékelése;
- d) a c) pontban említett többszörös fizetéseképtelenség hatása a központi értéktári banki szolgáltató cash flowjára, valamint a kiegyensúlyozó kapacitására és fennmaradási kilátásaira;
- e) a modellezés tükrözi-e a különböző hatásokat, amelyeket a gazdasági stresszhelyzet gyakorolhat mind a központi értéktári banki szolgáltató eszközeire, mind likviditásbeáramlásaira és -kiáramlásaira.

(6) A központi értéktári banki szolgáltató – amennyiben releváns, a központi értéktár kockázatkezelési bizottságával konzultálva – legalább évente felülvizsgálja a szélsőséges, de lehetséges piaci feltételek megállapításához használt múltbéli és hipotetikus forgatókönyveket. Ezeket a forgatókönyveket gyakrabban felül kell vizsgálni, ha a piaci fejlemények vagy a központi értéktári banki szolgáltató műveletei oly módon befolyásolják a forgatókönyvek alapjául szolgáló feltételezéseket, ami szükségessé teszi e forgatókönyvek módosítását.

(7) A likviditási kockázatra vonatkozó keretrendszer mennyiségi és minőségi szempontból figyelembe veszi azt, hogy milyen mértékben kerülhet sor a biztosítékok vagy eszközök rendkívüli ármozgására párhuzamosan több azonosított piacon. A keretrendszer figyelembe veszi annak a lehetőségét, hogy a múltbéli árkorrelációk szélsőséges, de lehetséges piaci feltételek között már nem alkalmazhatók. A központi értéktári banki szolgáltatónak a stressztesztelés során továbbá figyelembe kell vennie minden külső függőségét, az e cikkben említettek szerint.

(8) A központi értéktári banki szolgáltatónak meg kell állapítania, hogy a 30. cikk (1) bekezdésében említett napközbeni nyomonkövetési mérőszámokat hogyan használja a szükséges napközbeni finanszírozás megfelelő értékének kiszámításához. Ki kell dolgoznia egy belső keretrendszert a napközbeni kitétségéhez elegendőnek ítélt likvid eszközök prudens értékének értékelésére, beleértve különösen a következők mind-egyikét:

- a) a likvid eszközök időszerű nyomon követése, beleértve az eszközök minőségét, koncentrációját és azonnali rendelkezésre állását;
- b) a napközbeni figyelembe vehető likvid források likviditását befolyásolni képes piaci viszonyok nyomon követésére vonatkozó megfelelő szabályozás;
- c) a napközbeni figyelembe vehető likvid források értéke, stresszhelyzeti piaci viszonyok között értékelve és kalibrálva, beleértve a 36. cikk (7) bekezdésében említett forgatókönyveket.

▼B

(9) A központi értéktári banki szolgáltatónak biztosítania kell, hogy likvid eszközei külön likviditáskezelési funkció ellenőrzése alatt álljanak.

(10) A központi értéktári banki szolgáltató likviditási kockázatra vonatkozó keretrendszere magában foglalja a központi értéktári banki szolgáltató által tartott összes figyelembe vehető likvid forrás összegével és formájával kapcsolatos megfelelő irányítási intézkedéseket, valamint megfelelő releváns dokumentációt és mindenekelőtt a következők egyikeként:

a) likvid eszközeinek a likviditáskezelési funkció által közvetlenül kezelt külön számlán való elhelyezése, amelyet kizárólag stresszidőszakban, tartalék finanszírozási forrásként lehet felhasználni;

b) belső rendszerek és kontrollok létrehozása, hogy a likviditáskezelési funkciónak hatékony működési kontrollt biztosítson az alábbiak mindegyikének elvégzése felett:

i. a stresszidőszak bármely pillanatában a likvideszköz-állomány pénzeszközre váltása;

ii. a tartalékforrásokhoz anélkül való hozzáférés, hogy közvetlen összeütközésbe kerülne a meglévő üzleti vagy kockázatkezelési stratégiákkal, úgy, hogy az eszközök nem vonhatók be a likviditási pufferbe, amennyiben a stresszidőszak során történő pótlás nélküli értékesítésük a központi értéktári banki szolgáltató belső határértékeit meghaladó nyitott kockázati pozíciót hozna létre;

a) az a) és b) pontban meghatározott követelmények kombinációja, amennyiben ez a kombináció hasonló eredményt biztosít.

(11) E cikknek a központi értéktári banki szolgáltató likviditási kockázatra vonatkozó keretrendszerét érintő követelményei a határokon átnyúló és keresztdevizás kitettségekre is alkalmazandók, ahol releváns.

(12) A központi értéktári banki szolgáltatónak legalább évente felül kell vizsgálnia a (2), (3) és (11) bekezdésben említett eljárásokat, figyelembe véve minden releváns piaci fejleményt, valamint a kitettségek nagyságrendjét és koncentrációját.

36. cikk

A likvid pénzügyi források elégségességének stressztesztelése

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak meg kell határoznia és tesztelnie kell likvid forrásainak elégségességét a releváns pénznem szintjén, rendszeres és szigorú, minden alábbi követelménynek megfelelő stresszteszteléssel:

a) a (4) és (5) bekezdésben említett tényezők, valamint a (6) bekezdésben említett konkrét forgatókönyvek alapján végzik;

▼B

b) magában foglalja a központi értéktári banki szolgáltatónak a likviditásnyújtóktól származó figyelembe vehető likvid forrásaihoz való hozzáférésre vonatkozó eljárásainak rendszeres, napközbeni forgatókönyvek használatával történő tesztelését;

c) teljesíti a (2)–(6) bekezdés követelményeit.

(2) A központi értéktári banki szolgáltató legalább szigorú átvilágítás és stressztesztelés révén biztosítja, hogy a 34. cikknek megfelelően megállapított minimálisan szükséges figyelembe vehető likvid forrásainak minden egyes likviditásnyújtója elegendő információval rendelkezzen a kapcsolódó likviditási kockázatai megértéséhez és kezeléséhez, és képes legyen megfelelni a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének d) és e) pontjában meghatározott, előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodásokra vonatkozó feltételeknek.

(3) A központi értéktári banki szolgáltatónak olyan szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie, amelyekkel kezeli a figyelembe vehető likvid forrásoknak a stressztesztjei által kimutatott elégtelenségét.

(4) Amennyiben a stresszteszt eredménye a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett megállapított kockázatvállalási hajlandóság túllépését jelzi, a központi értéktári banki szolgáltató:

a) jelentést tesz mind a saját kockázatkezelési bizottságának, mind a központi értéktár kockázatkezelési bizottságának a stresszteszt eredményéről;

b) felülvizsgálja és módosítja a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett vészhelyzeti tervet, amennyiben a túllépés nem állítható helyre a nap végére;

c) szabályokkal és eljárásokkal rendelkezik, hogy stressztesztjeinek eredményeivel és elemzésével összhangban értékelje és kiigazítsa a likviditási kockázat-kezelési keretrendszerének és likviditásnyújtóinak a megfelelőségét.

(5) A likvid pénzügyi források stressztesztelése során használt stressztesztelési forgatókönyvek kidolgozásakor figyelembe kell venni a központi értéktári banki szolgáltató kialakítását és működését, és ki kell terjednie a számára esetleg lényeges likviditási kockázatot jelentő minden szervezetre.

(6) A figyelembe vehető likvid pénzügyi források stressztesztelése során használt stressztesztelési forgatókönyvek kidolgozásakor figyelembe kell venni a központi értéktári banki szolgáltató legalább két olyan résztvevőjének – beleértve azok anyavállalatát és leányvállalatait – elszigetelt vagy kombinált fizetéseképtelenségét, amelyekkel szemben a központi értéktári banki szolgáltató a legnagyobb likviditási kitettséggel rendelkezik.

▼B

(7) A likvid pénzügyi források stressztesztelése során használt forgatókönyvek kialakításakor figyelembe kell venni a szélsőséges, de lehetséges forgatókönyvek széles skáláját, amelyek kiterjednek rövid távú és hosszán tartó stresszre, valamint intézményspecifikus és az egész piacot érintő stresszre is, többek között a következőkre:

- a) a résztvevőktől származó időszerű kifizetések elmaradása;
- b) a központi értéktári banki szolgáltató egyik likviditásnyújtója átmenetileg elmulaszt vagy képtelen likviditást biztosítani, beleértve a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének e) pontjában említett likviditásnyújtókat, letétkezelő bankokat, nostro ügynököket vagy bármely kapcsolódó infrastruktúrát, köztük interoperábilis központi értéktárakat;
- c) a finanszírozásban és az eszközpiacokon egyszerre jelentkező nyomás, beleértve a figyelembe vehető likvid források értékének csökkenését;
- d) a deviza átválthatóságában és a devizapiacok hozzáférhetőségében jelentkező stressz;
- e) valamely központi értéktári banki szolgáltató hírnevében bekövetkező negatív változások, amelyek nyomán bizonyos likviditásnyújtók kivonják a likviditást;
- f) a biztosíték vagy az eszközök múltbéli releváns árfolyam-volatilitáscsúcsai, mint visszatérő esemény;
- g) a hitelek elérhetőségének változása a piacon.

(8) A központi értéktári banki szolgáltatónak meg kell határoznia a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdésének c) pontjában említett releváns pénznemeket a következő egymást követő lépések megtételével:

- a) rangsorolja a pénznemeket a legmagasabbtól a legalacsonyabbig, egy tizenkét hónapos időszakon belül az euróra konvertált három legnagyobb napi negatív nettó kumulatív pozíció átlaga alapján;
- b) tekintse relevánsnak:
 - i. az (EU) 2017/392 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő leginkább releváns uniós pénznemeket;
 - ii. minden fennmaradó pénznemet, ameddig az a) pont szerint mért átlagos legnagyobb negatív nettó kumulatív pozíciók megfelelő aggregált összege eléri vagy meghaladja a 95 %-ot minden pénznem vonatkozásában.

(9) A központi értéktári banki szolgáltató rendszeresen, de legalább havonta azonosítja és frissíti a (8) bekezdésben említett releváns pénznemeket. Szabályaiban előírja, hogy stresszhelyzetben a nem releváns pénznemekben történő ideiglenes kiegyenlítési szolgáltatásokat el lehet végezni releváns pénznembeli megfelelő értékük szerint.

37. cikk

Előre nem látható és potenciálisan fedezetlen likviditási hiányok

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak szabályokat és eljárásokat kell létrehoznia a fizetési kötelezettségek napközbeni és többnapos, időben történő kiegyenlítésének végrehajtására résztvevőinek bármely egyéni vagy kombinált fizetéseképtelenségét követően. Ezeknek a szabályoknak és eljárásoknak rendelkezniük kell az ilyen fizetéseképtelenségből eredő előre nem látható és potenciálisan fedezetlen likviditási hiányról, abból a célból, hogy elkerülhető legyen a fizetési kötelezettségek ugyanazon a napon való kiegyenlítésének törlése, visszavonása vagy késleltetése.

(2) Az (1) bekezdésben említett szabályoknak és eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy a központi értéktári banki szolgáltató hozzáférjen pénzeszköz-letétekhez vagy pénzeszköz-letétek egynapos befektetéseikhez, és legyen eljárása arra, hogy feltöltsön bármely olyan likviditási forrást, amelyet stresszhelyzetben használhat, hogy biztonságos és megbízható módon folytathassa működését.

(3) Az (1) bekezdésben említett szabályoknak és eljárásoknak az alábbiak mindegyikére vonatkozó követelményeket kell tartalmazniuk:

a) a változó likviditási igények folyamatos elemzése azon események azonosításának lehetővé tétele érdekében, amelyek előre nem látható és potenciálisan fedezetlen likviditási hiányba fordulhatnak, ideértve a finanszírozási megállapodások lejáratuk előtti megújítására vonatkozó tervet;

b) maguknak a szabályoknak és eljárásoknak a rendszeres gyakorlati tesztelése.

(4) Az (1) bekezdésben említett szabályokat és eljárásokat egy azt meghatározó eljárásnak kell kísérnie, hogy az azonosított potenciális likviditási hiányokat hogyan kell indokolatlan késedelem nélkül kezelni, többek között szükség esetén a likviditáskockázat-kezelési keretrendszer frissítése révén.

(5) Az (1) bekezdésben említett szabályoknak és eljárásoknak továbbá részletezniük kell az alábbiak mindegyikét:

a) a központi értéktári banki szolgáltató hogyan férjen hozzá a pénzeszköz-letétekhez vagy pénzeszköz-letétek egynapos befektetéseikhez;

b) a központi értéktári banki szolgáltató hogyan hajtson végre ugyanazon a napon belüli piaci tranzakciókat;

c) a központi értéktári banki szolgáltató hogyan hívjon le előre megkötött megállapodás szerinti likviditási keretet.

(6) Az (1) bekezdésben említett szabályoknak és eljárásoknak tartalmazniuk kell a központi értéktári banki szolgáltató számára egy arra vonatkozó követelményt, hogy a következőknek jelentenie kell minden olyan likviditási kockázatot, amely esetleg korábban előre nem látható és potenciálisan fedezetlen likviditási hiányt okoz:

a) a központi értéktári banki szolgáltató kockázatkezelési bizottsága és amennyiben releváns, a központi értéktár kockázatkezelési bizottsága;

▼B

- b) a 909/2014/EU rendelet 60. cikkének (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóság, az e rendelet 39. cikkében meghatározott módon.

*38. cikk***Intézkedések biztosítéknak vagy befektetésnek előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodások alapján történő pénzeszközre váltására**

(1) A 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdése e) pontjának alkalmazásában a hitelképes pénzügyi intézmények magukban foglalják a következők egyikét:

- a) a 2013/36/EU irányelv 8. cikkének megfelelően engedélyezett hitelintézet, amelyről a központi értéktári banki szolgáltató meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó módszert alkalmazó belső értékelés alapján bizonyítani tudja, hogy alacsony hitelkockázattal rendelkezik;
- b) harmadik országbeli pénzügyi intézmény, amely teljesíti az alábbi követelmények mindegyikét:
- i. olyan prudenciális szabályok hatálya alá tartozik és azoknak megfelel, amelyek legalább olyan szigorúnak minősülnek, mint a 2013/36/EU irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben meghatározottak;
 - ii. megbízható számviteli gyakorlattal, letéti őrzési eljárásokkal és belső kontrollal rendelkezik;
 - iii. a központi értéktári banki szolgáltató által végrehajtott, meghatározott és tárgyilagos, nem kizárólag külső véleményre támaszkodó módszert alkalmazó belső értékelés alapján alacsony hitelkockázattal rendelkezik;
 - iv. figyelembe veszi az abból eredő kockázatokat, hogy az említett harmadik országbeli pénzügyi intézmény egy adott országban rendelkezik székhellyel.

(2) Amennyiben a központi értéktári banki szolgáltató előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodást tervez egy az (1) bekezdésben említettek szerinti hitelképes pénzügyi intézménnyel, kizárólag azokat a pénzügyi intézményeket veheti igénybe, amelyeknek legalább az előre megkötött finanszírozási megállapodásokban használt pénznemet kibocsátó központi banktól származó hitelhez hozzáférésük van, közvetlenül vagy ugyanazon csoporthoz tartozó szervezeteken keresztül.

(3) Miután létrejött az (1) bekezdésben említett intézmények egyikevel egy előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodás, a központi értéktári banki szolgáltatónak folyamatosan nyomon kell követnie az említett pénzügyi intézmények hitelképességét, az alábbiak mindegyikének alkalmazásával:

- a) az említett intézmények hitelképességének rendszeres és független értékelése;
- b) belső hitelminősítés hozzárendelése és rendszeres felülvizsgálata minden olyan pénzügyi intézmény esetében, amellyel a központi értéktár előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodást kötött.

▼B

(4) A központi értéktári banki szolgáltató szorosan nyomon követi és ellenőrzi az előre megkötött és rendkívül megbízható finanszírozási megállapodásokban érintett minden pénzügyi intézménnyel szembeni likviditási kockázati kitettségének koncentrációját, beleértve azok anyavállalatát és leányvállalatait.

(5) A központi értéktári banki szolgáltató likviditásikockázat-kezelési keretrendszere magában foglalja a koncentrációs határértékek megállapítására vonatkozó követelményt, amely a következőket írja elő:

- a) a koncentrációs határértékeket pénznemenként kell megállapítani;
- b) minden jelentős pénznemre vonatkozóan legalább két megállapodást kell létrehozni;
- c) a központi értéktári banki szolgáltató – az összes pénznemet figyelembe véve – nem támaszkodik túlzott mértékben egyetlen egyéni pénzügyi intézményre sem.

A b) pont alkalmazásában a jelentős pénznemek úgy tekintendők, hogy a 36. cikk (8) bekezdésével összhangban meghatározott leginkább releváns pénznemek legalább felső 50 %-ához tartoznak. Amennyiben egy pénznem jelentős pénznemenként került meghatározásra, továbbra is jelentősnek kell tekinteni attól a dátumtól számított három naptári éves időtartamon keresztül, amikor jelentős pénznemenként meghatározták.

(6) A kibocsátó központi banknál szokásos hitelhez hozzáféréssel rendelkező központi értéktári banki szolgáltatót úgy kell tekinteni, hogy teljesíti az (5) bekezdés b) pontjában foglalt követelményeket, amennyiben rendelkezik az érintett központi banknál biztosítékként elismerhető biztosítékkal.

(7) A központi értéktári banki szolgáltató folyamatosan nyomon követi és ellenőrzi likviditásnyújtóival szembeni koncentrációs határértékeit, a (6) bekezdésben említettek kivételével, és szabályzatokat és eljárásokat kell alkalmaznia annak biztosítására, hogy a bármely egyéni pénzügyi intézménnyel szembeni általános kockázati kitettsége az (5) bekezdésnek megfelelően megállapított koncentrációs határértékeken belül maradjon.

(8) A központi értéktári banki szolgáltatónak legalább évente, valamint az egyéni pénzügyi intézményekkel szembeni kockázati kitettségét befolyásoló lényeges változás bekövetkezése esetén felülvizsgálja a likviditásnyújtóival – a (6) bekezdésben említettek kivételével – szemben alkalmazandó koncentrációs határértékeire vonatkozó szabályzatait és eljárásait.

(9) a 39. cikkel összhangban az érintett illetékes hatóságnak tett jelentése keretében a központi értéktári banki szolgáltató tájékoztatja az illetékes hatóságot az alábbiak mindegyikéről:

- a) a likviditásnyújtóival szembeni koncentrációs határértékekre vonatkozóan e cikkel összhangban meghatározott szabályzatok és eljárások jelentős változása;
- b) az (5) bekezdésben említettek szerinti, a szabályzataiban és eljárásaiban meghatározott, a likviditásnyújtóival szembeni koncentrációs határértékek túllépésének esetei.

▼B

(10) Amennyiben túllép a likviditásnyújtóival szembeni valamely koncentrációs határértéket, a központi értéktári banki szolgáltató indokolatlan késedelem nélkül orvosolja a túllépést, a (7) bekezdésben említett kockázatcsökkentési intézkedéseket követve.

(11) A központi értéktári banki szolgáltatónak biztosítania kell, hogy a biztosítéki megállapodás lehetővé tegye számára a biztosítékához való azonnali hozzáférést egy ügyfél nemteljesítése esetén, figyelembe véve legalább az ügyfél által biztosítékként nyújtott eszközök jellegét, nagyságát, minőségét, lejáratát és elhelyezkedését.

(12) Amennyiben a központi értéktári banki szolgáltató által biztosítékként használt eszközök egy további harmadik fél szervezet által fenntartott értékpapírszámlán vannak, a központi értéktári banki szolgáltatónak biztosítania kell, hogy a következő feltételek mindegyike teljesüljön:

- a) a biztosítékként azonosított eszközök valós időben láthatók számára;
- b) a biztosíték el van különítve a hitelfelvevő résztvevő egyéb értékpapírjaitól;
- c) az adott harmadik fél szervezettel fennálló megállapodások meggátolják a központi értéktári banki szolgáltatónál felmerülő eszközveszteséget.

(13) A központi értéktári banki szolgáltatónak előre meg kell tennie minden ahhoz szükséges lépést, hogy a biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközökre vonatkozó követelése végrehajtható legyen.

(14) A központi értéktári banki szolgáltatónak képesnek kell lennie a 10. cikkben és a 11. cikk (1) bekezdésében említett nem pénzeszközökhöz való hozzáférésre és azok pénzeszközre váltására ugyanazon a napon belül, a 909/2014/EU rendelet 59. cikke (4) bekezdése d) pontjának megfelelően létrejött előre megkötött és rendkívül megbízható megállapodások révén.

4. a l s z a k a s z

A likviditási kockázatra vonatkozó jelentéstétel

39. cikk

A napközi kockázatkezelésről való jelentéstétel az illetékes hatóságok felé

(1) A központi értéktári banki szolgáltató jelentést tesz a 909/2014/EU rendelet 60. cikkének (1) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságnak.

(2) A központi értéktári banki szolgáltatónak az összes következő jelentéstételi követelményt teljesítenie kell:

- a) legalább éves gyakorisággal minőségi nyilatkozatot kell benyújtania, amely meghatározza az abban a tekintetben tett összes intézkedést, hogy hogyan történik a likviditási kockázatok, köztük a napközi kockázatok mérése, nyomon követése és kezelése;

▼B

b) értesítést kell tennie az a) pontban említett intézkedések minden lényeges változásáról, azonnal az ilyen lényeges változás bekövetkezése után;

c) havonta be kell nyújtania a 30. cikk (1) bekezdésében említett mérőszámokat.

(3) Amennyiben a központi értéktári banki szolgáltató megszegte, vagy fennáll a veszélye, hogy megszegi e rendelet követelményeit, többek között stresszhelyzetben, erről azonnal értesítenie kell az érintett illetékes hatóságot, és indokolatlan késedelem nélkül részletes tervet kell benyújtania az említett érintett illetékes hatóságnak a megfeleléshez belátható időn belül való visszatérésről.

(4) Az e rendelet és a 909/2014/EU rendelet követelményeinek való megfelelés visszaállításáig a központi értéktári banki szolgáltató a (2) bekezdésben említett elemeket értelemszerűen legalább naponta jelenti minden üzleti nap végén, kivéve, ha az érintett illetékes hatóság a központi értéktári banki szolgáltató egyéni helyzetét és tevékenységének nagyságrendjét és összetettségét figyelembe véve kisebb jelentési gyakoriságot és hosszabb jelentési határidőt engedélyez.

5. a l s z a k a s z

Nyilvánosságra hozatal*40. cikk***Nyilvánosságra hozatal**

A központi értéktári banki szolgáltatónak évente nyilvánosságra kell hoznia egy átfogó minőségi nyilatkozatot arról, hogy hogyan történik a likviditási kockázatok, köztük a napközbeni likviditási kockázatok mérése, nyomon követése és kezelése.

6. a l s z a k a s z

Záró rendelkezések*41. cikk***Átmeneti rendelkezések**

(1) A központi értéktári banki szolgáltatónak a banki jellegű kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedély megszerzése után tizenkét hónappal azonosítania kell a 36. cikk (8) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerinti releváns pénznemeket.

(2) Az (1) bekezdésben említett tizenkét hónapos átmeneti időszak alatt a szóban forgó albekezdésben említett központi értéktári banki szolgáltatónak a 36. cikk (8) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerinti releváns pénznemek azonosításához figyelembe kell vennie az alábbiak mindegyikét:

a) minden egyes pénznem kellően nagy relatív részesedése a fizetés ellenében megvalósuló kiegyenlítési megbízás központi értéktár általi kiegyenlítésének egy éves időtartamra számított teljes értékében;

▼B

- b) az egyes pénznemek rendelkezésre nem állása által a központi értéktári banki szolgáltató műveleteinek zökkenőmentes működésére gyakorolt hatás a 36. cikkben említett potenciális stresszforgatókönyvek széles skálájának figyelembevételével.

42. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

MELLÉKLET

Felszámolási vagy szerkezetátalakítási forgatókönyvek

1. Azt a forgatókönyvet, amely esetében a központi értéktár nem tud új tőkét bevonni a 909/2014/EU rendelet 47. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfeleléshez, úgy kell tekinteni, hogy a központi értéktár szerkezetátalakítását (a továbbiakban: „szerkezetátalakítás”) váltja ki, amennyiben a forgatókönyvben leírt események ellenére a központi értéktár továbbra is működtetni tud egy értékpapír-kiegyenlítési rendszert a 909/2014/EU rendelet melléklete A. szakaszának 3. pontjában említettek szerint, és képes legalább még egy, a 909/2014/EU rendelet mellékletének A. szakaszában felsorolt alapvető szolgáltatás nyújtására.
2. Azt a forgatókönyvet, amely esetében a központi értéktár nem tud új tőkét bevonni a 909/2014/EU rendelet 47. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek való megfeleléshez, úgy kell tekinteni, hogy a műveleteinek felszámolását (a továbbiakban: „felszámolás”) váltja ki, amennyiben a forgatókönyvben leírt események következtében a központi értéktár képtelen lenne arra, hogy megfeleljen a 909/2014/EU rendelet 2. cikke 1. pontja szerinti fogalom meghatározásnak.
3. A 7. cikk a) pontjában említett forgatókönyvek magukban foglalják a következő értékeléseket:
 - a) szerkezetátalakítás esetén a központi értéktárnak fel kell mérnie a műveleteinek rendezett szerkezetátalakításához szükséges hónapok várható számát;
 - b) felszámolás esetén a felszámoláshoz szükséges hónapok várható számát.
4. A forgatókönyveknek arányosnak kell lenniük a központi értéktár tevékenységének jellegével, annak méretével, más intézményekkel és a pénzügyi rendszerrel való összekapcsoltságával, üzleti és finanszírozási modelljével, tevékenységeivel és felépítésével, és a központi értéktár bármely megállapított sebezhetőségével és gyengeségével. A forgatókönyveknek rendkívüli, de lehetséges eseményeken kell alapulniuk.
5. A forgatókönyvek kidolgozása során a központi értéktárnak teljesítenie kell a következő követelmények mindegyikét:
 - a) a forgatókönyvben leírt eseményeknél fennáll annak a veszélye, hogy a központi értéktár műveleteinek szerkezetátalakítását okozzák;
 - b) a forgatókönyvben leírt eseményeknél fennáll annak a veszélye, hogy a központi értéktár műveleteinek felszámolását okozzák.
6. A 909/2014/EU rendelet 47. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett, a központi értéktár tevékenységeinek rendezett szerkezetátalakítását vagy felszámolását biztosító tervnek ki kell terjednie a következő forgatókönyvekre („szokásostól eltérő események”):
 - a) jelentős partnerek nemteljesítése;
 - b) az intézmény vagy csoport hírnevében keletkezett kár;
 - c) súlyos likviditási áramlás;
 - d) kedvezőtlen mozgások azon eszközök árában, amelyeknek az intézmény vagy csoport elsősorban ki van téve;
 - e) súlyos hitelveszteségek;
 - f) működési kockázat miatti súlyos veszteség.

▼B

7. A 909/2014/EU rendelet 47. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett, a központi értéktár tevékenységeinek rendezett szerkezetátalakítását vagy felszámolását biztosító tervnek ki kell terjednie a következő forgatókönyvekre („rendszerszintű események”):

- a) jelentős partnereknek a pénzügyi stabilitást érintő nemteljesítése;
- b) a bankközi hitelezési piacon rendelkezésre álló likviditás csökkenése;
- c) megnövekedett országhozadék és általános tőkekiáramlás egy az intézmény vagy a csoport műveletei szempontjából jelentős országban;
- d) kedvezőtlen eszközár-mozgások egy vagy több piacon;
- e) makrogazdasági visszaesés.